

MODERNE HENDELSER BLIR

KLARGJORT VED PROFETI

La oss bøye hodene våre. Kjære Himmelske Far, vi takker Deg i kveld fordi Du svarer på bønn for oss. Denne stakkars, kjære kvinnen som ligger der, hvor operasjonen har gått galt. Men, O Gud, vi husker den første operasjonen som noen gang ble utført på jorden, Du utførte den Selv. Du tok fra Adams side, et ribben, lukket igjen innsnittet og laget en kone. O Far, jeg ber i kveld om at Din hånd vil komme ned nå og vil utrette denne store tingen som vi ber om. Og disse andre, Herre, denne kvinnen som lider av en nedtrykt sinnstilstand, og alle de andre som har bønneemner, vi bare overgir dem til Deg, Far, med hele vårt hjerte. I Jesu Kristi Navn. Amen.

Sannelig et privilegium å være her i kveld og ha denne flotte forsamlingen å se på. Og flott sang, det vidunderlige lille koret. Jeg tenkte nettopp på forskjellen, så disse guttene stå der med... karer som ser rene ut, ordentlige håfrisyrer. Jeg tenkte, her om kvelden, på—på stedet hvor jeg bor; en gjeng med pøbler kom inn der nede og prøvde å drukne en gutt i svømmebassenget; de måtte kontakte noen og få dem ut derfra. Hvilken forskjell, å se barn som står og synger Evangeliets sanger; hvilken forskjell.

² Tenkte, som broder Henry sa der: “Disse mennene med et sånt hår som kvinnene skulle hatt”, ser dere. Det—det—det er riktig. Ser ut som... Jeg ser at disse guttene prøver på det, har det håret, setter til og med disse hårrullene i det, rundt ansiktene sine. Og jeg vet ikke, jeg... av og til blir jeg motløs. Det ser ut som at det—det er en virkelig tid med perversitet. Menn prøver å gå med kvinneklær, og kvinner går med mannsklær. Og menn ordner håret sitt som kvinner, og kvinner har håret som menn. Hva er i veien med dette folket, egentlig? Har det, i sannhet, den siste rest av anstendighet og ære forlatt folket og nasjonen, denne verden?

³ Dette er en fryktelig tid, men det er den mest herlige tiden i verden til å forkynne Evangeliet. Hvis jeg kunne stått ved tidens rand, før den kom til eksistens, og Faderen ville ha sett på meg og sagt: “Hvilken tid gjennom disse tidsaldrene kunne du tenkt deg å forkynne i?” Jeg ville ha gjort det akkurat nå, det stemmer, like før Hans Komme.

⁴ Som jeg ser utover forsamlingen som sitter her foran oss... En forkynnervenn av meg, i Tucson i går, red på en hest. (Tenker på denne mannen med denne... denne kvinnen

med prolaps i ryggen.) Denne hesten kastet ham. En annen mann ringte meg klokken ett i morges, til hotellet mitt, og sa: "Mannen er på Veterans Hospital, og øynene hans er glassaktige, ryggen hans knust, nyrene hans er skjøvet ut, og hjertet hans holder på å svikte." Og der gikk jeg ned på gulvet, på knærne mine; telefonen, fikk ham i andre enden og ba for ham. Og her sitter han i kveld, sitter akkurat der. Det var i går kveld. Bob, vil du bare reise deg der? Det er mannen, rett der. [Forsamlingen applauderer—Red.] Gud svarer bønn, morgen, kveld, lunsjtid, midnatt eller når som helst.

⁵ Nå, jeg—jeg er en slik langdryg forkynner, som de kaller det. Jeg er ikke så glad i å starte på denne tiden av kvelden, og—og jeg tenkte jeg bare ville komme innom. Her om kvelden, vel, vi talte her borte på et bestemt sted, og den... femten minutter etter at jeg hadde begynt, drev folk og plukket opp tallerkenene og gestikulerte til meg: "Stopp! Slutt å snakke, du må komme deg ut herfra", røkte sigaretter og holdt på. Det var ikke bankettens feil, det var menneskene vi leide den av. Og styreformannens kone gikk bort og sa til bestyreren, sa...

⁶ Sa: "Vel, dere skulle være ute herfra klokken 9:30."

⁷ Han sa: "Dere skrev ikke det i kontrakten."

⁸ Denne damen, i kveld, kom hun ned hit (ordentlig hyggelig dame) og hun sa: "Vi forstod det slik at dere ville ha det", sa: "Bare ha det så lenge dere vil." Så det var veldig snilt. Så jeg er veldig takknemlig for det. Det er veldig fint.

⁹ Broder Henry, jeg setter virkelig pris på din—din vennlighet ved å invitere meg hit, og dette chapteret.

¹⁰ Jeg hadde privilegiet, forleden kveld, å være her nede på Assemblies of God, hvor jeg tror en broder Boone er pastor. Hadde en vidunderlig stund der nede med den gruppen av mennesker. Og i morgen kveld drar vi til et eller annet sted her borte, jeg vet ikke hvor det er, men det er et annet chapter. De tar seg av det; jeg er bare i bønn, leser, og er med underveis, og det er omtrent alt jeg kan bidra med.

¹¹ Men, nå, vi ser underlige ting i denne tiden. Nå, jeg husker forrige gangen jeg var her, det var i et teltmøte. Jeg husker at jeg snakket om det forleden kveld, om et lite par som brakte sin døde baby inn. Det—det er oppe et eller annet sted her oppe, de kjørte hele dagen og natten. Den lille moren satt trist og holdt den lille babyen i armene sine. Nå, kanskje hun sitter her nå, for alt jeg vet. Og hun... den lille ektemannen, et par andre par med dem, og de var... Og hun sa... spurte meg om jeg kunne komme bort (mannen gjorde) til bilen. Jeg tok den lille babyen ut og bare holdt den; en liten, død, stiv, kald skikkelse; og jeg begynte å be. Og da jeg ba, begynte denne kroppen å føles som at den ble varm. Så jeg bare... jeg bare fortsatte å be. Han begynte å sparke og bevege seg, holdt

på med det, så jeg. . . begynte å gråte. Jeg gav den tilbake til moren, hun dro hjem igjen med den. Så, de var kanskje ikke kristne en gang, for alt jeg vet. Skjønner? Det var vidunderlig.

¹² Men det jeg tenker på i kveld, jeg vet om en menighet som er døende også, det er våre pinsevevnerfolk. Vi må riste oss ut av dette, mhm, det er alt. Og den eneste måten å gjøre det på er bønn og å komme på linje med Guds Ord. Det er den eneste måten vi kan gjøre det på. Det er bare en vei ut, Han er den Vei, Jesus Kristus, den samme i går, i dag og for evig. Ønsker vi at menigheten vår skal havne i den tilstanden som han sa der borte, som i England? Det er grunnen til at jeg har vært, slik dere kan tenke, så direkte, sette dere slik på plass. Og det er ikke meningen å gjøre det, men jeg ønsker ikke å se menigheten havne i den slags tilstand. Dere ønsker ikke å være i den tilstanden. Du—du må bare hamre Det inn så hardt at du slår Det fast og får Det til å sitte. Det må gjøres.

¹³ Så nå, i kveld, har jeg bare en. . . noen Skriftsteder og tekst her som jeg ønsker å tale over en stund. Jeg skal ikke si noe bestemt tid. Dere blir trøtte, vel. . . jeg er kanskje ferdig om tretti minutter, og det avhenger bare av. . . jeg overlater det på en måte alltid til den Hellige Ånd, hvor enn Han leder.

¹⁴ La oss bøye hodene våre bare en stund til, snakke med Forfatteren før vi åpner Boken Hans.

¹⁵ Allmektige Gud, Forfatteren av denne Boken, gjennom Jesus Kristus ber vi. Vi er takknemlige for hva vi allerede har hørt i kveld. Om vi skulle—skulle sette punktum for dette møtet ved å si “Amen” og gå hjem, var det godt å være her, for vi vet at Du har vært hos oss. Og Far, som vi åpner dette Ordet, nå, tal direkte til oss ut fra dette Ordet, så vi kan kjenne tiden som vi lever i. Dersom vi kjenner tiden vi lever i, da kan vi forberede oss for den tiden; men om vi går inn blinde, uten å vite *hva* eller *hvor*, da vet vi ikke hvordan vi skal forberede oss. Så Far, vi ber om at Du vil la oss se Arken der, og Døren åpen, og Budskapet som kaller oss inn. Gi det gjennom Jesu Kristi Navn. Amen.

¹⁶ I den Hellige Skrift ønsker jeg å lese en tekst her; funnet her i Lukas Bok, i det 24. kapittel, det. . . jeg kommer til å begynne på det 13. verset og lese et utdrag av Det.

Og se, to av dem var samme dag på vei fra landsbyen som hette Emmaus, som ligger seksti—ti stadie fra Jerusalem.

Og de snakket sammen. . . alt det som hadde hendt.

Mens de slik talte sammen og. . . skjedde det at Jesus selv kom nær og begynte å gå sammen med dem.

Men øynene deres ble holdt igjen, slik at de ikke skulle kjenne ham.

Og han sa til dem: “Hva er det dere går og snakker med hverandre om på veien, siden dere ser så sørgmodige ut?”

Og den ene av dem, som hette Kleopas, svarte og sa til ham: “Er du den eneste fremmede i Jerusalem, og har du ikke fått kjennskap til alt det som har hendt . . . i disse dagene?”

Og han sa til dem: “Hva er det?” Da sa de til ham: “Alt det som har hendt med Jesus fra Nasaret, en mann som var en profet, mektig i gjerning og ord for Gud og hele folket,

og hvordan yppersteprestene og rådsherrene våre overga ham til . . . å bli dømt til døden og korsfestet ham.

Men vi håpet at det var han som skulle forløse Israel. Dessuten er det i dag den tredje dagen siden alt dette skjedde.

Ja, og noen av kvinnene iblant oss, som kom . . . til graven, har oppskaket oss.

De hadde ikke funnet legemet hans, men kom og sa at de hadde sett et syn av engler som sa til dem . . . som sa at han lever.

Noen av dem som var sammen med oss, gikk da til graven og fant det nøyaktig slik som kvinnene hadde sagt. Men han de . . . men ham så de ikke.”

Da sa han til dem: “Hvor uforstandige dere er og trege av hjertet til å tro (ikke å tro) alt det som profetene har talt!

Måtte ikke Kristus lide alt dette og . . . gikk så inn til sin herlighet?”

Idet han begynte fra Moses og fra alle profetene, utla han for dem alt det som er skrevet om ham i alle skriftene.

Må Herren legge Sine velsignelser til lesningen av Hans Ord.

¹⁷ Nå tar jeg . . . om jeg skulle gitt dette en tittel, ønsker jeg å ta dette: Hendelsene . . . *Moderne hendelser blir klargjort ved profeti*. Nå, det har alltid vært Guds . . . den uforanderlige Guds måte å forut . . . la Sitt folk vite på forhånd før bestemte hendelser skjer.

¹⁸ Dersom folket i Herren Jesu dager bare hadde søkt Gud og visst hva som var like i ferd med å skje, ville de ikke ha dømt Jesus til døden. Men grunnen til at det skjedde var at Skriften måtte gå i oppfyllelse, fordi jødene måtte bli forblindet. Vi er alle klar over det.

¹⁹ Er dere klar over at det er lovet igjen akkurat i den tiden vi lever i? Laodikeas Menighetstid, denne syvende menighetstiden

som vi er i nå, er naken, ynkelig, blind og vet det ikke. På samme måte som Han forblindet dem der tilbake, av den hensikt å få Sitt Budskap gjennom til det utvalgte folket, har Han lovet å gjøre den samme tingen i dag.

²⁰ Og om jeg skulle si dette med respekt, og til alle mine brødre og søstre i Kristus, en av disse dagene kommer noen til å si: “Står det ikke skrevet at disse tingene skulle skje først?”

²¹ Og det vil skje på samme måten som det gjorde da: “Sannelig, Jeg sier dere, han har allerede kommet, og de gjorde hva de ville med ham.”

²² Da de spurte Ham, sa: “Vel, de skriftlærde sier, og Skriften sier at—at ‘Elias først må komme.’” De sa det til Jesus.

²³ Han sa: “Han har allerede kommet, og dere kjente ham ikke.” Skjønner? Og det er kanskje måten det vil ende opp på igjen.

²⁴ Nå, vi ønsker å bli informert, for å vite hva som skal skje i den tidsalderen vi lever i. Gud har utstykket Sitt Ord til hver tidsalder, så mye til hver tidsalder, og vi må merke oss at en tidsalder ikke kan fortsette inn i den neste tidsalderen. Det vil bare ikke virke. For eksempel, som jeg har sagt, forrige kveld, tror jeg, eller . . .Jeg taler hele tiden, kveld etter kveld, steder, og noen ganger kommer jeg med den samme uttalelsen en andre gang. Det er ikke meningen å gjenta meg selv. Men jeg sier dette: Hva ville . . .godt ville det ha gjort Moses å prøve å forkynne Noahs budskap? Eller hva godt ville det ha gjort . . .ville det ha gjort Jesus å prøve å forkynne Moses’ budskap? Eller hva godt ville det ha gjort Martin Luther å fortsette videre med det katolske budskapet? Hva godt ville det ha gjort Wesley å fortsette med det lutherske budskapet? Hva godt ville det ha gjort pinsevenner å fortsette videre med metodistbudskapet? Eller hva godt ville det gjøre Pinsen å fortsette videre når Bruden blir kalt ut? Ser dere, vi er helt fremme ved og i tiden når frøet kommer fram igjen, vi er her ved endetiden. Nå, med mindre et hvetekorn faller i jorden blir det bare alene igjen.

²⁵ Som kritikeren, som jeg har kommentert siden boken kom ut, dere har den antagelig her i deres—deres by, denne tyske forfatteren som skrev en av de mest kritiske artikler. Han er en vantro. Selvsagt ikke . . .Jeg fordømmer ham ikke fordi han har kritisert meg slik; men, fordi, siden han er en vantro burde ikke boken ha vært i hyllene. Og han sa: “En Gud som kunne sitte oppe og si at Han kunne åpne opp Rødehavet og utfri Sitt folk, og så sitte med hendene Sine på magen og gjennom den mørke tidsalderen se på at disse kristne ble revet istykker av løver; disse mødrene med håret dynket med tjære og hengt opp på kors og brent; og deres baby . . .gravide mødre, de skar opp magen og veddet på barnets kjønn; og satt oppe og lot det skje; mennesker som liksom skulle være tjenere av denne Gud.”

26 Dere skjønner, Skriften er inspirasjon. Du vil aldri være i stand til å kjenne Skriften bare ved å sette deg ned og lese Den fra et teologisk standpunkt, fra et utdanningsstandpunkt; det har aldri virket.

27 Jeg snakket med en baptistforkynner for ikke lenge siden, han sa: "Inntil vi lærer den korrekte gresken, inntil vi . . ."

28 Jeg sa: "I Konsilet i Nikea, før det, kranglet de om greske ord i Bibelen." Du vil aldri kjenne Den.

29 Bibelen skal åpenbares ved inspirasjon. Det er den eneste tingen, åpenbaringen. Jesus sa til Peter: "På denne klippe." Denne åpenbarings klippe åpenbarer Hvem Han er. "Velsignet er du Simon, Jonas sønn, kjøtt og blod har ikke åpenbart dette for deg, men Min Far som er i Himmelen har åpenbart dette for deg; på denne klippe vil Jeg bygge Min Menighet." Ikke på Peter, ikke på Seg Selv, men på den åndelige åpenbaringen om Hvem Han var.

30 Og Han er Ordet! Johannes 1: "I begynnelsen var Ordet, og Ordet var hos Gud, og Ordet var Gud. Og Ordet ble kjød og tok bolig iblant oss." Hebraerne 13,8: "Han er den samme i går, i dag og for evig."

31 Derfor lever vi i tiden da manifestasjonen av Guds Ord er nødt til å komme til en annen tidsalder enn Pinsetidsalderen. Og det er riktig. Husk, dere vil . . . Jeg er en uutdannet person; men du kan ikke slå naturen, fordi Gud arbeider i naturens kontinuitet. Akkurat slik, som jeg har sagt, solen stiger og går ned; og går gjennom dagen, og som en skolealder; og dør om kvelden, for å stå opp igjen neste morgen. Trærne slipper sevjen ned om vinteren, går ned i røttene, og kommer tilbake om våren.

32 Merk dere, Han sammenlignet Den med et hvetekorn, Bruden, grunnen til at Gud måtte la det gå på den måten. Denne fine, sanne, ekte Menigheten som ble grunnlagt på Pinsefestens Dag, hadde vokst og vokst siden Pinsefestens Dag, til en stor menighet, og den måtte falle i jorden i den mørke tidsalderen og bli begravd slik alle frø blir. Den måtte dø for at den kunne komme fram i reformasjonen igjen. Og den kom frem i personen av en reformasjon, Martin Luther. Og derfra, akkurat som en stilk med hvete som kommer opp. Den første tingen som kommer opp, det er to små blader, så fortsetter den å legge til flere blader. Opp kom Martin Luther og så Zwingli og nedigjennom, Calvin, og som de fulgte på.

33 Til slutt går det over i en kvast. Nå, det var John Wesley i Wesley-tidsalderen. Den utviklet seg videre til pollenkorn.

34 Derfra kom Pinsealderen, så nærme, akkurat som et ekte hvetekorn om du ser på stilken. Men om du tar den hveten og åpner den, er det ikke et korn i den i det hele tatt, det er bare

en agn som er *formet* som et korn. Men den er satt der for en grunn, for å beskytte kornet inntil... Hvis solen treffer det *slik*, vil den drepe det.

³⁵ Det er nødt til å bli der inne inntil et bestemt tidspunkt, og alt Livet forlater agnen (slik Det forlot stilken, forlot pollenet), forlater agnen og går inn i hveten, og danner seg igjen slik det var nede i jorden.

³⁶ Nå, vi vet alle at når et budskap blir gitt, danner de en organisasjon i løpet av tre år. Når de gjør det, dreper det det der og da; det gjorde det på Luthers tid, fordi, det gjorde det på Wesleys tid, det gjorde det på Alexander Campbells tid, og resten av dem, og det gjorde det på Pinsens tid. Akkurat! Skjønner? Du kommer til et sted, hver av dem blir stive og blir mugne, og de kan ikke motta ny åpenbaring. De har slått seg til ro; og der er de, og der dør de. Og Livet går like gjennom det, og går bare videre for å danne hveten. Og når hveten kommer, bringer det Livet som har reist gjennom denne hveten, oppstandelsen, hele tingen ut; ja, reiser den opp for Bortrykkelsen.

³⁷ Nå, husk, dette Budskapet begynte først med Guddommelig helbredelse og å gjøre mirakler. Nå, om Gud hadde latt det gå gjennom en ordinær menighet, akkurat som vi allerede har hatt, så hadde det ikke vært Gud. Gud trenger ikke å vise Seg; Han trenger ikke—Han trenger ikke å gjøre disse tingene for å underholde oss, slik vi amerikanere er vant til (underholdning), men Han gjør det for å tiltrekke folkets oppmerksomhet, at Han er i ferd med å gjøre noe.

³⁸ Se på Ham Selv da Han kom. “Den vidunderlige lille profeten, rabbi, profeten fra Galilea.” Vel, tjenesten Hans var vidunderlig, Han var velkommen i hver eneste menighet.

³⁹ Men en dag satte Han Seg ned og sa: “Jeg og Min Far er Ett.”

⁴⁰ “Åh du!” Det var ut. “Bort med en slik type!”

⁴¹ “Med mindre dere spiser Menneskesønnens kjøtt og drikker Blodet Hans, har dere ikke Liv i dere.”

⁴² “Vel, han er en vampyr! Kom dere unna en slik person!” Skjønner?

⁴³ Ser dere, det var noe som måtte følge det tegnet. Se, noe fulgte.

⁴⁴ Agnen holdt det, men nå trekker agnen seg bort; den må det. Og husk, tjue år har gått og ingen flere denominasjoner har kommet ut av det, og det vil det ikke. Vi er på slutten av denominasjoner, hveten har tatt form. Men hva er i veien med hveten nå, dere kan ikke... den må ligge i Sønnens Nærvær for å modne før skurtreskeren tresker den inn.

⁴⁵ Nå, hendelsene som vi ser finner sted, det er absolutt vist i Bibelen, i hver tidsalder. Vi tror vi er helt ute av takt, men vi er ikke det, alt beveger seg helt på linje med Guds Ord.

⁴⁶ Nå, Bibelen er en annerledes bok i forhold til hvilken som helst annen hellig bok. Det er ingen bok som Bibelen, fordi Bibelen er Gud i ordform. Skjøpper? Det er . . . Et ord er en uttrykt tanke. Guds tanke uttrykte Det, Sine Ord gjennom profetene; og de skrev Bibelen, som er i ordform. Og Jesus kalte Det “et Frø”. Og et hvilket som helst frø vil bære fram sitt slag hvis det er i de riktige forholdene, den rette atmosfæren. Nå, denne Boken av . . . er en . . . Denne profetiske Boken, Den—Den forutsier fremtidige hendelser. Nå, Boken inneholder hele åpenbaringen om Jesus Kristus. Du legger ikke til Den eller trekker fra Den, og enhver åpenbaring må komme ved Den. Skjøpper, det må være Ordet.

⁴⁷ Så folk sier: “Jeg hadde en åpenbaring.” Ja, vi vet at Joseph Smith og mange hadde åpenbaringer og ting, men var imot Ordet.

⁴⁸ Det må komme i følge Ordet dersom det kommer fra Gud, fordi det skal stadfeste eller bevise Guds Nærvær. Og Han visste på forhånd om alle disse tingene, ved å være . . . Ved Sin forutviten bestemte Han, forutbestemte (det kalles i Bibelen for “predestinert”) hver tidsalder til sin plass, og enhver mann til sin plass, og hver budbærer til sin plass. Han er Gud, djevelen klarer ikke å lure Ham. Og Han er Gud, og Han har bestemt at alt skal skje og inntreffe helt nøyaktig på linje med Hans Ord.

⁴⁹ Så om vi kan se, ved Hans Ord, hvilken tidsalder og hvilken tid vi lever i, vil dere se det rett her i Bibelen, om denne tidsalderen, hva vi skal . . . hva som er ment å skje i denne tiden.

⁵⁰ Nå, de—de andre bøkene, vi finner en hel del bøker som de kaller “hellige bøker”, og så videre. Og jeg har lest Koranen og mange andre. Men, dere forstår, deres—deres hellige bøker er bare en samling med etiske retningslinjer, om moral eller om teologi.

⁵¹ Men denne Boken er en Profet, Den er forskjellig fra hvilken som helst annen bok. Bibelen er Guds Ord som forutsier fremtiden. Den forutsier fordi Den er advart på forhånd.

⁵² Hvis Gud sender noe, sier Han og har lovet i Bibelen at Han ikke ville gjøre noe på jorden før Han først åpenbarer det til Sine tjenere profetene. Det er Amos 3,7. Han . . . og Gud kan ikke lyve. Han åpenbarer Det, det har vært Hans måte å gjøre alt på ned gjennom tidsaldrene. Han har aldri sviktet i å gjøre det.

⁵³ Nå, vi har blitt lovet, i de siste dager, at dette skal gjenopprettes. Det vil ikke være noen—noen menighet, ingen denominasjon, metodist, baptist, presbyterianer, pinsevenner, de vil aldri (i sin moderne tilstand) noen sinne gjøre denne menigheten til en Brud. De kan ikke gjøre det, de mislykkes. De går for mye i strupene på hverandre, og verdslighet har sneket seg inn, og så videre, og—og de døde der de stod. Og, så Gud vet det.

54 Og for å åpenbare dette Ordet, sier en: “Vel, jeg har *dette*. Og velsignet være Gud, Det er slik som *dette*.” Det var akkurat slik det var da Jesus kom den første gangen; alle har en lære, alle har *dette*. Det må være noe som blir sendt til oss fra Gud. Og Gud har lovet det. Og den eneste måten Han vil gjøre det på, er—er å følge Sitt eget mønster. Han lovet å sende oss, i disse siste tider, i følge Malakias 4, en profet på jorden: “Som ville vende folkets hjerter tilbake, barnas hjerter tilbake til de apostoliske fedrene igjen.” Han lovet det i Sitt Ord. Lukas 17 og mange andre steder hvor Han lovet det, at Han . . . hva Han ville gjøre i disse siste tider for å føre denne tingen til et stadfestet Ord.

55 Se, en mann kan si hva som helst, men med mindre Gud tolker det Ordet. . . Se, nå, vi har vår egen tolkning, vi sier Det betyr *dette*. Og denne her, metodisten, sier *dette*, baptisten sier *dette*, pinsevennen sa *dette*, den enhets-troende sier *dette*, den tohets-troende sier *dette*. Og, åh du, der har du det. Men Gud trenger ingen tolk, Han er Sin Egen Tolker. Han tolker Sitt Eget Ord ved å stadfeste Det i den tidsalderen Det er bestemt for, tidsalderen som Det har blitt gitt for.

56 Vi lever ikke i en Pinsetidsalder, vi lever i en annen tidsalder. Ser dere, vi lever ikke i en metodisttidsalder, vi lever i en annen tidsalder. Vi lever helt her oppe i Brudetidsalderen, hvor Menigheten blir utkalt og Den blir samlet sammen til Bortrykkelsen. Det er tidsalderen vi nå lever i. I følge min ærlige mening er det den absolutte Sannhet.

57 Og denne Boken er en profetisk bok. Dens troende blir befalt å ære Den og å lese Den og tro Dens Forfatter, for hvert Ord som har blitt skrevet i den må gå i oppfyllelse. Alt som har blitt lovet må gå i oppfyllelse, fordi Det er Jesus Kristus i hver tidsalder. Den samme i går, det var Jesus Kristus, var i Noah; det var Jesus Kristus i Moses, det var Jesus Kristus i David, det var Jesus Kristus i Josef; det er Jesus Kristus, den samme i går, i dag og for evig. Og det er Jesus Kristus iblant Sitt folk i dag, som gjør de tingene som Han lovet at Han ville gjøre i denne tidsalderen. Det er Jesus Kristus.

58 Men menigheten har blitt så stiv, så langt unna, som broderen sa her. Og—og menighetene våre er i ferd med å bli på samme måten, inntil vi er nødt til å ha noe som vil ryste oss tilbake til Ordet. Hvordan vet vi at det vil gjøre det? Det må komme i følge Guds Egen plan. Det kan ikke komme gjennom lekfolk, det vil ikke komme gjennom forretningsmennene, det kan ikke komme gjennom menigheter. Gud har slått fast Sin plan.

59 Jeg talte her i Shreveport her om dagen, på en nasjonal kringkasting på tvers av nasjonen, at, *Å prøve å gjøre Gud en tjeneste uten at det er Guds vilje*. David prøvde å føre Guds ark tilbake inn i huset. Han ble salvet til konge. Vel, han—han forhørte seg med sine—sine delegater, sine kapteiner

over tusener og ti tusener, og så videre. Og alle sammen sa de: "Det er Herrens Ord." Og de forhørte seg med prestene: "Det var vidunderlig." Og de ble alle så inspirerte, de ropte, de gjorde enhver religiøs handling som fantes. Og det var absolutt i motsetning til Guds vilje, fordi det var en profet i landet som het Natan, og han ble ikke en gang rådspurt om det. Skjønner? Og vi fant ut at det ikke virket selv om de var oppriktige og prøvde å gjøre Gud en tjeneste.

⁶⁰ Og du kan være så oppriktig du bare vil; men inntil vi vet hva vi gjør, så slår du i løse luften. Kom tilbake inn i Guds Ord og kom på linje, og så kan du gå; da vet du. Slik en—en soldat ikke vet hva han skal gjøre før han mottar ordre om å gjøre det. Vi må være kristne soldater og få ordre fra Bibelen, for tiden som er nå; ikke angrepet i går, angrepet dagen før det, men angrepet i dag (den retningen vi går i). Finn ut hvilken tid vi lever i.

⁶¹ Disse moderne hendelsene går forbi oss altfor raskt, og en dag kommer vi til å finne ut at vi har blitt etterlatt tilbake uten noen ting, og bli fanget, forseglett inn i dyrets merke før vi vet ord av det.

⁶² Nå, og med tålmodighet må vi vente på dette, for profetiene som har blitt lovet, hver og en av dem må gå i oppfyllelse i sin tidsalder. For Den forutsier for oss, Forfatteren har gjort dette på forhånd, og vi venter på å se Ham gjøre det igjen. Hvilken tid det er vi lever i! Omtrent som en kalender; du ser på kalenderen for å finne ut hvilken dag på året du lever i, og du ser i Guds Bibel for å se hvilken tidsalder vi lever i. Vi lever ikke metodisttidsalderen, baptisttidsalderen. Vi lever i Brudetidsalderen, utkallelse, føres tilbake til Gud gjennom en kanal som Han lovet å føre det tilbake i. Han lovet å gjøre det.

⁶³ . . . Men slik det har vært i hver tidsalder, lot folk menn legge sin egen tolkning til Det ved teologi, og vil ikke tro Guds Guddommelige stadfestelse av Det (det er, Guds tolkning); ikke hva jeg sier, hva noen andre sier; men hva Gud har lovet og hva Gud gjør, beviser at det er Gud som gjør Sin Egen tolkning av Sitt Ord.

⁶⁴ De fortalte dere pinsevenner for førtifem, femti år siden. Dine mødre og fedre, da de var ekte pinsevenner, kom de ut av en organisasjon og forbannet tingen og gikk ut av den. Så, som en hund til sitt spy, gikk de rett tilbake i det igjen. Gjorde den samme tingen som drepte den menigheten, dere drepte deres egne med den samme tingen. Ingen ting imot menneskene der inne, ingen ting imot det, det er systemene i tingen som gjør det.

⁶⁵ Hjemme, jeg er . . . drar hjem . . . Jeg forkynner ikke dette i andre menns møter. Jeg kommer til å forkynne *Slangens sti*, og lytt til den om du mottar lydbåndene.

⁶⁶ Og, merk dere, de gikk glipp av å se at bekreftelsen på profetiene i Guds Ord gikk i oppfyllelse. Hvis de prestene . . .

De hadde det helt klart for seg nøyaktig hvordan Messias skulle komme, de visste hva som skulle finne sted. Fariseerne hadde sin ide, saddukeerne, herodianerne og alle, de hadde sine ideer. Men Han kom ikke. . . Han kom i motsetning til alle av dem, men nøyaktig i følge Ordet. Da Jesus var her og sa den samme tingen: “Om dere hadde kjent Meg, ville dere ha kjent Min dag. Hvis dere hadde kjent, ville dere. . . Dere sier: ‘Vel, Moses! Vi har Moses.’” Sa: “Vel, om dere hadde trodd Moses, ville dere ha trodd Meg; fordi, han skrev om Meg.”

⁶⁷ Men, ser dere, da Gud bekreftet nøyaktig hva Han lovet, hadde de fått det for seg at Jesus ville komme på en slags staslig måte, og den. . . Jeg mener Messias. Messias måtte komme like til deres gruppe, ellers var han ikke Messias. Vel, det er på den måten, nesten, i dag: “Hvis du ikke ser gjennom mine briller, ser du ikke i det hele tatt.” Ser dere, og så det er—det er bare slik det—det er. Vi. . . Det er sannheten. Vi hater å tenke slik, men det er absolutt Sannheten.

⁶⁸ I Hebreerne 1,1 skrev Gud i tidligere tider Bibelen på Sin Egen foretrukne måte. Han skrev Den ikke gjennom teologer, heller ikke tolker Han gjennom teologer. Det har aldri noen sinne vært en tid hvor—hvor teologer hadde en tolkning av Guds Ord. Tolkningen kommer kun til en profet. Og den eneste måten vi noen gang vil komme oss ut av dette rotet på er om Gud sender oss den profeten, helt riktig, den eneste måten det kan skje på. Det har blitt trodd, sett etter og—og oppfyllelse.

⁶⁹ Ser dere, Den ble ikke skrevet av mennesker, men Den ble skrevet av Gud. Den er ikke et menneskes bok, Den er ikke en teologisk bok. Den er Guds Bok, som er en profetisk Bok skrevet av profetene og tolket av profetene. Bibelen sier: “Herrens Ord kommer til profetene.” Nettopp!

⁷⁰ Hvor vakkert det ble illustrert, eller demonstrert, da Jesus hadde kommet til jorden, og Johannes var profeten på den tiden, og han—han profeterte. De sa: “Åh, mener du å si at Gud kommer til å rive ned våre store foreninger her og alle disse tingene? Og det kommer til å komme en tid når våre—våre templer ikke lenger vil bli et sted for tilbedelse?”

⁷¹ Han sa: “Det ville komme en tid da Gud ville gjøre et offer av Guds Lam, en Mann.” Og han sa at—at han ville kjenne Ham når Han kom. Og han sa. . . Han var så sikker på sitt budskap, han sa: “Han står midt iblant dere nå, og dere vet det ikke.” Han er midt iblant dere, og dere vet det ikke.

⁷² Og en dag da Jesus gikk frem, så Johannes opp og så dette tegnet over Ham, han sa: “Se, Guds Lam som tar bort verdens synd.” I det samme øyeblikket visste Jesus da at Han ble stadfestet foran folket. Nå, Han var Ordet, vi tviler vel ikke på det? Bibelen sier at Han var Ordet: “I begynnelsen var Ordet, og Ordet var hos Gud, og Ordet var Gud. Og Ordet ble

gjort kjød og bodde iblant oss.” Og her er Han, den . . . Her er Ordet på jorden (se! fullkomment!), kommer rett ut i vannet, til profeten.

⁷³ Det stemmer, Ordet kommer alltid til Hans profet. Så vi kan ikke forvente at Det kommer til teologer. Vi kan ikke forvente at Det kommer til denominasjoner. Det må komme Guds kanals vei, som Han på forhånd fortalte oss om, og det er den eneste måten Det noen sinne vil komme på. Det vil bli hatet, foraktet, forkastet. Når Det kommer, vil Det bli kastet til side, og alt mulig, men Gud vil gjøre det uansett. Det ble forkastet i Jesus Kristus, det ble forkastet i Johannes, det ble forkastet hos Jeremias, det ble forkastet hos Moses. Det er alltid på den måten. Men Gud går videre på den måten Han lovet Han ville gjøre det på. Ja visst, Han svikter aldri i å gjøre det på samme måte.

⁷⁴ Den mann som har sett visjonen eller hørt Hans røst, forstod Det aldri helt. I mange tilfeller visste han ikke, fordi han bare er et Guds instrument. Det er Guds tanker uttrykt gjennom menneskers lepper; en tanke, selvsagt, er et uttrykt ord. Gud gjør Sitt Eget valg gjennom Sin—Sin forutbestemte utvelgelse. Han gjorde det i hver tidsalder, Han sendte ut mannen for hver tidsalder. Som da Moses, da han skulle oppfylle hva Han fortalte til Abraham. Moses ble født som et unikt barn, han kunne ikke hjelpe for at han var slik. Han ble født slik fordi han ble født for den hensikten.

⁷⁵ Og så finner vi ut at Gud gjør det i hver tidsalder. Gud tar Sitt Eget valg ved Sin Egen forutbestemte utvelgelse, velger Sine profeter og ting for tidsalderen; fastsetter—fastsetter naturen hans, mannens natur, mannens måte å forkynne på . . . ved deres gave og alt Han gjør, er for å møte utfordringene i den tiden. Gud skaper den mannen og sendte ham. Og i Sitt Eget sinn, som jeg forkynte om forrige kveld, er vi en spire av Guds gener. Han visste at den mannen ville være der i den tidsalderen, før det i det hele tatt var et molekyl, eller et lys, eller noe annet på jorden.

⁷⁶ For du er et gen av din far, og du var i din far, selv om din far ikke hadde noe fellesskap med deg fordi han . . . Du var der inne, men du visste det ikke og han visste det ikke, men du ble manifestert slik at du kunne . . . så han kunne ha fellesskap med deg. Og når du blir født på ny, er du født av Evig Liv. Og det er den eneste formen for Evig Liv, og det er Guds Liv. *Zoe*, det greske ordet er “*Zoe*,” kun en form for Evig Liv.

⁷⁷ Hvis du da er en Guds sønn eller Guds datter, var du i Gud hele tiden. Men Han visste hvilket bed og hvilket tidspunkt du ville bli plantet i. Så nå har du blitt gjort til en skapning, en Guds sønn, manifestert Guds sønn eller datter for å møte utfordringene i denne tid for å stadfeste den sanne og levende

Gud i denne tid, Budskapet som går ut i denne tid. Det stemmer! Du ble dannet der før verdens grunnvoll ble lagt. Om det ikke hadde vært . . . Om du ikke ble valgt på den måten, uansett hvor mye du prøver å etterligne det, vil du aldri klare det. Hvordan kan du få blod ut av en nepe når det ikke er noe blod inni der?

⁷⁸ Det er grunnen til at jeg prøver å si til folk som tenker, vi var . . . vi roper ut mot kvinner angående kort hår, og folk snakker til meg vedrørende at jeg sier de tingene: “Du kommer til å ruinere tjenesten din.” Ruinere en tjeneste som Gud Selv har ordinert? Langt ifra! Og når folk hører Guds Ord . . . Når en baby blir unnfanget i en mors liv, når denne ene cellen går inn der, bygger en ny celle oppå der igjen. Det er ikke en celle fra et menneske, den neste fra en hund og den neste fra en katt og den neste fra noe annet; det er utelukkende og fullstendig et menneske. Og når en mann blir født av Guds Ånd, injiserer han ikke noen ting inn i sitt liv, Det ubesmittet Guds Ord stadfestet for den tiden. Han tar det fullstendige Guds Ord, han legger ikke til noen trosbekjennelser eller noe annet til Det. Det er det rene ubesmittede Guds Ord manifestert iblant oss.

⁷⁹ Se i Bibelen, du ser hvor, hvilken tid vi lever i da, når du ser disse veldige tingene bli manifestert. Når Gud lovet å gjøre det, gjør Han det alltid på slutten av hver tidsalder når menigheten har kommet til vendepunktet, og har blitt vendt fra Ordet tilbake til synd og verdslighet. Verdslighet er synd. Bibelen sier: “Hvis du elsker verden eller tingene i verden, er ikke Guds kjærlighet en gang i deg.”

⁸⁰ Da jeg talte forleden kveld, talte jeg om offeret som ble ofret, Lammet. Det skulle være syv dager, som representerer de syv menighetstidene. Det skulle ikke finnes noe hevemiddel iblant folket, ikke noe hevemiddel i syv dager. Det betyr at ingen ting skulle blandes med Det, Det er usyret, hele tiden. Og vi vil ikke ha noen trosbekjennelser, hevemiddel og ting blandet med oss. Vi vil ikke at verden skal blande seg med oss. Det må være det usyrede Guds Brød, Guds Ord, det ubesmittede Guds Ord, at: “Mennesket skal leve av hvert Ord som går ut av Guds munn.”

⁸¹ Våre denominelle systemer og uenigheter og ting, har tilsatt hevemiddel i oss, og *dette* og *det* og verden og mote. Og, åh, det har kommet dit hen at det omtrent er Hollywood over alt. Det vil til slutt komme dit hen at det vil være som i England der, et alterkall vil være skamfullt. Du verden! Som en broder sa: “Hvordan kan du få fisken i båten?” Det stemmer.

⁸² Vi må ha Evangeliet forkynt i Dets fylde, med Guds kraft for å stadfeste det i følge løftet til den tidsalderen og bevise at det er nøyaktig Guds vilje. Uten Det er du bare et kirkemedlem, uansett hvor mye du prøver, prøver du å gjøre Gud en tjeneste. Du går kanskje i syforeningen, du kan være

så trofast du bare vil til menigheten; men med mindre denne spiren av Evig Liv var forutbestemt i deg, til å være en Guds sønn eller datter, vil du vokse opp som noe deformert; men aldri bli en ekte, sann sønn eller datter av Gud.

⁸³ Deler ofte min lille fortelling om en liten ørn. Hvordan bonden en gang fikk høna til å ruge, og han hadde . . . Jeg håper det ikke høres vanhellig ut for dere. Men en bonde fikk høna til å ruge, og hun var . . . manglet ett egg for å ha et normalt antall rugeegg. Jeg tviler på om noen her vet hva et normalt antall rugeegg er, hvor mye det består av. Men, uansett, han manglet ett egg for å ha nok. Så han stjal fra ørnens rede, hun hadde to egg. Og han la egget under høna.

⁸⁴ Da den ørna ble klekket ut blant alle disse kyllingene, var han en annerledes fugl. Han kunne ikke forstå klukkingen til høna, snakket ikke som hans . . . slik han ville høre det bli snakket. Og hun sparket i hønsegården, og spiste fra hønsegården, det var ikke mat for ham. Han var den stygge andungen iblant dem. Da høna klukket, forstod han det ikke. Da hun gikk på denne måten og spiste *dette* og spiste *det*, forstod han det ikke. Så en dag, mammaen hans, eller moren, mener jeg, for dere. Jeg . . . Sørpå sier vi “Mamma”.

⁸⁵ Så, uansett, han . . . hans—hans—hans mor visste at hun hadde to egg, og bare ett av dem var der, hun dro etter det andre. Hun svevde over enhver . . . krysset landet, og til slutt fløy hun over hønsegården. Hun så ham der nede mens han fulgte den gamle høna. Hun ropte: “Junior! Du er ikke en kylling, du er en ørn!” Det hørtes riktig ut for ham. Hvorfor? Han var en ørn til å begynne med.

⁸⁶ Og når en mann eller kvinne har sittet under trosbekjennelser, og kald og formell religion, hvis han er bestemt til å være en Guds sønn, og han ser Guds Ord bli forkynt i Dets kraft, og Gud stadfester Det; om han er en ørn til å begynne med, vil han løpe til Det så sikkert som at to og to er fire. Han kan ikke hjelpe for det, for selve naturen hans elsker Guds Ord. Jeg bryr meg ikke om hva noen andre sier, når han ser Guds Ord bli gjort manifestert, flyr han til Det fordi han var en liten ørn.

⁸⁷ Idet de andre fortsetter, sier han: “Mamma, hvordan skal jeg komme meg opp herfra?”

⁸⁸ Og Han sa: “Bare gjør et hopp, jeg vil ta imot deg.”

⁸⁹ Det er det eneste du trenger å gjøre, er å bare gjøre et hopp med føttene dine, ett hopp til Gud, ett løfte: “Herre Jesus, jeg tror på Deg av hele mitt hjerte. Jeg tror Budskapet til tiden. Jeg ser Det bli bekreftet, og jeg vet at Det er riktig.” Hopp med føttene dine, Mamma vil ta imot deg. Ikke bekymre deg, du er en ørn, hun vil være rett der for å møte deg.

90 Nå, vi innser at vi lever i en veldig tid og en fantastisk tid, men når sannhetene i denne Bibelen, troende har sett det bli stadfestet, selve stadfestelsen av Det er beviset på at Gud er i Det. Absolutt! Det er da at det lovede Ordet, som Gud lovet, blir gjort kjent. Sæden har kommet fram, og de ser Det, og de tror Det. Andre kan bare ikke se Det, av en eller annen grunn sitter de og ser på Det.

91 Dere vet, jeg har forkynt hardt nok til—til...over hele dette landet, til at det ikke skulle finnes en korthåret kvinne i landet. Men hver gang, når jeg kommer tilbake, er det flere. Hva er i veien? Noe er galt! Dere vet at Ordet sier det! Du sier: "Vel, det spiller ingen rolle." Det spiller en rolle!

92 Det var en flott broder som sa: "Jeg vil legge hendene på deg, broder Branham. Jeg elsker deg. Du ødelegger tjenesten din." Sa: "Du har ingen ting med å fortelle disse kvinnene om det." Sa: "La pastorene gjøre det."

93 Jeg sa: "De gjør det jo ikke." Jeg sa: "Nå..."

94 Han sa: "Vel, det er ikke din sak, du ber bare for syke."

95 Jeg sa: "Hvem sin sak er det, da? Jeg ble kalt til å forkynde Evangeliet."

96 Sa: "Jeg vil legge hendene på deg og be Gud om å ta det bort fra deg."

97 Jeg sa: "Du bør la—la meg legge hendene på deg, også." Skjønner? Og jeg sa: "Jeg vil be Gud om å åpne øynene dine og så vil du se Det." Så, det stemmer!

98 Han sa: "Du burde forkynde...Folket tror at du er en tjener, en Guds profet." Han sa: "Du burde lære disse kvinnene hvordan å—å få store gaver og profetere og ting."

99 Jeg sa: "Hvordan kan jeg lære dem algebra når de ikke en gang vil tro sin ABC først?" Skjønner? Det stemmer. Så du kan ikke gjøre det. Det er bare i hver...Det stemmer. Hvis du ikke kan gjøre de vanlige tingene, hvordan skal du gjøre de åndelige tingene? De naturlige tingene. Sannelig! Broder, søster, det høres kanskje ut som en vits, men Det er Evangeliet! Det er Evangeliets Sannhet. Det stemmer!

100 Merk dere, vi ser i dag at folk...Det er mange mennesker som bare ikke kan tro Det, til og med Åndsfulle mennesker. Jeg vil gi dere en som vil sjokkere dere. Dåpen i Den Hellige Ånd betyr ikke at du går inn, ikke i det hele tatt, ikke på det, har ingen ting med sjelen din å gjøre. Det er dåpen, ser dere. Her er sjelen på innsiden, *her* inne, som må komme fra Gud. Men på utsiden har du da fem sanser, og fem ut...innganger til din...kontakte ditt jordiske hjem. Innsiden, du har en ånd, og der inne har du fem utganger; samvittigheten din og kjærlighet og så videre, fem utganger

fra denne ånden. Husk, i den ånden kan du bli døpt med den ekte Guds Ånd og likevel gå fortapt. Det er sjelen som lever, som ble utvalgt av Gud.

¹⁰¹ Sa ikke Jesus: “Mange vil komme til Meg på den dagen og si: ‘Herre, har jeg ikke kastet ut djevler, gjort store, mektige gjerninger, profetert, de store Guds gaver?’” Han sa: “Gå bort fra Meg, dere som gjør urettferdighet, Jeg har aldri noen sinne kjent dere. Mange vil komme på den dagen.”

¹⁰² Profeterte ikke Kaifas? Han var en djevel. Vi finner ut der... Og disse prestene, disse store mennene, skulle være store ledere på den tiden, med ydmykhet og alt mulig annet, men sviktet i å se at Selve Guds Ord ble manifestert foran dem.

¹⁰³ Vi kunne bare ta et knippe av dem jeg har skrevet ned her. Hva med Bileam? Han var en... Du sier: “Gud forandrer meningen Sin.” Han forandrer ikke meningen Sin!

¹⁰⁴ Da Bileam gikk ut som en profet, og dro ned dit, en biskop, forkynner, hva enn du ønsker å kalle ham, han var en stor mann. Men da han spurte Gud om å dra ned dit og forbanne Israel; han likte dem ikke til å begynne med. Så da han spurte om å få dra, sa Gud: “Ikke dra!”

¹⁰⁵ Så sendte de en standsperson, en gruppe, noen var kanskje biskoper eller presbytere, eller noe, ned, sa, med mer utdannelse, for å overtale ham. Han gikk tilbake og spurte Gud igjen. Du trenger ikke å spørre Gud en gang til! Første gang Gud sier det, så er Det alt! Du trenger ikke å vente på noe.

¹⁰⁶ Rebekka ventet ikke på å få en ny ordre. De spurte henne, sa: “Vil du dra?”

¹⁰⁷ “La henne svare.”

¹⁰⁸ Hun sa: “Jeg vil dra!” Hun var urokkelig inspirert av Gud. Hun ble en av dronningene i Bibelen for å ha handlet på pulseringen fra Guds Ånd som rørte ved henne for å motta det som var den absolutte sannhet, og hun trodde det.

¹⁰⁹ Nå finner vi ut, Bileam, selvsagt, han kunne ikke se. Han dro ut og så på folket, sa: “Nå, vent et øyeblikk! Vi er et veldig stort folk her oppe, dere er bare en adspredt gjeng.” Ser dere? “Og vi—vi tror alle på den samme Gud.”

¹¹⁰ Det er sant. De trodde alle på den samme Gud. De tilba alle Jehova. Se på Bileams offer: syv alter, Guds fullkomne tall; de syv menighetene, ser dere; syv værere, som talte om Herrens komme. Fundamentalt sett var han like fundamental som Moses var; men, dere forstår, det var ingen Guddommelig stadfestelse der. Der inne, var de begge profeter.

¹¹¹ Men under Moses’ tjeneste var det en overnaturlig Ildstøtte, et Lys som hang i leiren. Det var Guddommelig helbredelse, det var et Kongens rop i leiren, store tegn, Guddommelig helbredelse, og under og ting som ble utført iblant dem. Det var et tegn av den levende Gud iblant Sitt folk.

¹¹² Fundamentalt sett hadde de begge rett. Og Bileam prøvde å overtale folket, og forhekset dem inn i det. Når? Rett før de nådde Løfteslandet. En dag eller to til og de ville ha vært i Løfteslandet.

¹¹³ Men nå er jeg redd. . . Dette er en kraftig tilkjennegivelse å komme med, og en av disse dager kan jeg bli skutt for Dette. Men husk dette, at menighetene blir forhekset av dette Økumeniske Råd, han tar deg like inn i det ved å si: "Dere er den samme gruppen." Dere er ikke den samme gruppen! Kom ut av det opplegget og bli adskilt! Sannelig er Det sant. Vi skal holde oss borte fra slike ting, så langt som dere kan fra det.

¹¹⁴ Bileam sa: "Vi er. . . la oss la barna våre gifte seg med hverandre fordi, når alt kommer til alt, tror vi på den samme Gud."

¹¹⁵ "Hvordan kan to vandre sammen med mindre de er enige?" Hvordan kan du vandre med Gud med mindre du er i enighet med Hans Ord? Hvordan kan du legge til trosbekjennelser og så videre til Det, når du har blitt ordinert til ikke å gjøre det, eller, befalt om ikke å gjøre det? Du kan ikke gjøre det. Det er ingen måte du kan gjøre det på, broder, søster. Du kan ikke blande det hevemiddelet med det usyrede. Olje og vann lar seg ikke blande. Mørke og lys lar seg ikke blande. Lys er så kraftig at det skyver mørket ut.

¹¹⁶ Så vi kan ikke blande det sammen. Du kan heller ikke blande synd og verden sammen. Du kan ikke blande Menigheten og denominasjoner sammen. Du kan ikke blande Menigheten og trosbekjennelser sammen. Du kan ikke blande verden og Evangeliet sammen. Det lar seg ikke blande! "Kom ut fra dem, bli adskilt", sier Gud, "Jeg vil ta dere til Meg. Dere vil være Mine sønner og døtre, Jeg vil være Gud for dere." Vi kan aldri gjøre det før disse tingene blir manifestert, og Guds Ord for tiden blir bevist å være Sannheten. Følg fotsporene.

¹¹⁷ Pinsen, der er hvor Luther mistet sitt budskap. Det er hvordan Wesley mistet sitt budskap. Ser dere, dersom den wesleyanske menigheten hadde gått videre, ville de ha vært pinsevenner. Dersom lutheranerne hadde gått videre, ville de ha vært metodister. Ser dere? Nå, dersom pinsevennene går videre, vil det være Bruden. Hvis dere blir hengende etter og fortsetter å gå tilbake til verden slik dere gjør nå, vil dere gå fortapt! Det vil kun være agnen, og stilken vil bli brent. Vi vet det. Han vil samle hveten Sin inn i låven. Men skolmene vil Han brenne med uslokkelig ild, selv om det var en bærer. Det bar Den sannelig. Men Livet forlot det så snart det ble et blad, det gikk videre utover for å lage noe annet inntil det kom til sin fullvokste skikkelse.

¹¹⁸ Og slik vil Menigheten komme gjennom rettferdiggjørelse, helliggjørelse, dåpen i Den Hellige Ånd (gjenopprettelsen av gavene), like videre inn i det dannede Kristi bilde. Kristus

er Brudgommen, Menigheten er Bruden, og Bruden er en del av Brudgommen. Det må være en Ord-Menighet, ikke en denominell menighet. Det vil bli Ord-Menigheten, Ordet som har blitt gjort kjent, og ved det stadfestede Guds Ord.

¹¹⁹ Bileam, han kunne ikke se forskjellen. Mange kan ikke.

¹²⁰ Faraos kunne ikke se Det, selv om Det ble stadfestet rett foran ham.

¹²¹ Datan kunne ikke se Det. Datan kom ut dit, og han så Moses og visste. Han gikk ut dit og sa: "Du tror du er den eneste i gjengen. Hele forsamlingen er hellig!" Gud har aldri handlet på den måten. Han burde ha visst bedre enn det. Og han sa: "Vel, hele forsamlingen er hellig. Du prøver å gjøre deg selv. . ." Om vi skulle sagt det i dag, slanguttrykket: "Den eneste steinen på stranda."

¹²² Og Moses visste at Gud hadde sendt ham ned dit på grunn av det. Han sa bare: "Herre. . ." falt i døråpningen til tabernaklet.

¹²³ Og Gud sa: "Adskill deg fra ham." Og Han lot dem bli oppslukt.

¹²⁴ Og husk, den synden som Israel begikk (ved at Bileam sa: "De er alle like."), den synden ble aldri tilgitt Israel. Og se, la meg gi deg et treffende tall; av de to millionene som forlot Egypt, gikk to av dem inn i Løfteslandet. Hver og en av dem spiste den samme tingen, de danset alle i Ånden, de hadde alle alt til felles; men da det kom til tiden for å adskille seg, var det Ordet som adskilte. Slik er det også i dag! Ordet adskilte! Da tiden kom, sa han: "Vel, her, vi er. . ."

¹²⁵ Så nærme, se, Bibelen sier: "I de siste tider vil de to åndene", Matteus 24,24, "være så like at de ville forføre selv de Utvalgte om det var mulig." Den agnen ligner hveten på en prikk, men det er ikke hveten. Skjønner? Det er ikke hveten, men den ser nøyaktig ut som den. Skjønner? Så nærme at det ville forføre selv de Utvalgte. Dere dannet en denominasjon og falt inn i den denominasjonen, og tørket opp og døde, og hveten beveget seg videre ut gjennom den. . . Ser dere? Det er helt riktig! Den er en bærer, men ikke hveten.

¹²⁶ Husk, hveten fortsetter bare videre. I oppstandelsen vil hele hvetens styrke komme like opp og inn i hveten, når den danner hodet, for å komme ut i den store oppstandelsen.

Aldri tilgitt!

¹²⁷ La oss stoppe her bare et øyeblikk. Jeg håper jeg ikke gir dere et for stort sjokk. Men se, la meg spørre dere om noe. La oss bare ta det. La oss si, for eksempel, at dette tallet var riktig. Når sæden fra hannkjønn og hunnkjønn kommer, hvis du har noen som helst kjennskap til prøverør eller—eller kryssing og så videre av kveg, vil du finne ut at utløsningen fra hannen sender ut omtrent en million sædceller. Og utløsningen fra hunnen

sender ut en million egg. Men visste du at det bare er ett av dem som er fruktbart? Disse små kalvene, eller hva enn de er, i disse millioner av sædceller, en million sædceller, det vil bare være én liten sædcelle som vil jobbe seg vei opp blant de andre av disse sædcellene og gå rett bort og finne det fruktbare egget og kravle inn i det, og resten av dem dør. En av dem er bestemt til liv, de andre er ikke, selv om alle er like. En av en million!

128 Hva om det er på den måten i kveld? Det er fem hundre millioner, skal det være, tror jeg, kristne i verden, omtrent det tallet, bare et rundt tall. Hvis da bortrykkelsen skulle komme i kveld, blant de levende som reiser, ville det kun være fem hundre mennesker. Vel, det er så mange som forsvinner hver dag, nesten, som de ikke kan gjøre rede for. Bruden vil bli tatt bort og vi vil undre oss over hva alt dreier seg om; og folk vil fortsette å forkynne og si at de “får *dette*, og *det* og *det andre*”, og se hvilken forførelse det vil bli. Si at det ble slik; jeg sier ikke at det blir, jeg vet ikke, jeg er ingen autoritet på det. Gud er Dommeren over det. Men se hvor lett det kunne skje, i alle tall og ting, hvordan det kan bli bevist.

129 Hvorfor så ikke Korah Det? Hvorfor så ikke Datan Det?

130 Hvorfor så ikke Akab Det? Da Akab . . . Da Josjafat dro ned til Akab, sa han: “Akab, vi har problemer. Vet du at Gud gav oss dette landet, at Josva delte det opp? Du vet denne jordflekken her oppe, som syrerne har tatt, er ikke det vårt land?”

“Ja!”

131 “Barna våre er sultne, og syrerne (fienden vår) mater sine barn, fyller magene deres med hveten som burde være vår.” Det er bibelsk riktig. Sa: “Vil du hjelpe meg med å dra opp dit og ta det?”

132 Nå, noen ganger vil en god mann under innflytelse av det onde gi etter. Dere bør følge med, menighet, følg veldig nøye med.

133 Nå, før du vet ord av det, Josjafat, som var en svært religiøs mann, han sa: “Vel, vi burde dra opp, sannelig, til vår menighet, vi er alle det samme folket.” Men de var ikke det samme folket! Nei! Han sa: “Vel, vår menighet er deres menighet, vårt folk er deres folk. Så klart vi vil dra”, sa han, “men la oss rådføre oss med Herren først.”

134 Så han sa, O Akab: “Vi skulle uten tvil ha tenkt på det. Vel, vi vil . . .”

135 “Finnes det en Herrens profet?”

136 Sa: “Jeg har et presteseminar fullt av dem. Jeg har fire hundre her nede, de beste som finnes. De har alle sammen sin Ph.D., L.L.D., sine doble L.D.-er og alt annet som følger med det. De er alle sammen . . .” Husk nå, de var *hebreerprofeter*, fra en profetskole.

137 Sa: “Før dem hit, la oss høre dem.”

138 Nå, jeg tror det var Sidkia (det høyeste overhodet over biskopen, alle sammen) som kom opp dit, og han hadde inspirasjonen. Han hadde inspirasjon, absolutt. Han kom opp dit, og han lagde seg to store jernhorn. Han sa: "Dere vet, SÅ SIER HERREN: 'Dere kommer til å ta disse hornene og skyve syrerne rett ut av landet.'"

139 Vel, resten av dem profeterte: "Det er helt riktig!" Alle sammen, hele presteseminaret, i enighet. Skjønner?

140 Akab sa: "Ser du?"

141 Josjafat, som var litt åndelig, vet dere, han hadde ikke tørket helt inn, han sa: "Men er det ikke bare en til ett eller annet sted, som vi kan rådføre oss med?"

142 "Hvorfor vil du rådføre deg med andre, når hele det Økumeniske (hele rådet) sier 'Det er helt i orden?'" (Unnskyld meg, ser dere.) "Hele gjengen sa: 'Det er hva vi burde gjøre.'" Skjønner? "Det er hva vi burde gjøre."

143 Han sa: "Men er det ikke bare en til ett eller annet sted?" Den underlige, vet dere.

144 Han sa: "Jo, det er det. Det er en, Mika, Jimlas sønn, men jeg hater ham." Alltid på den måten. "Jeg hater ham fordi han alltid bare skjeller folket vårt ut, og forbanner meg og forteller meg alt ondt om meg. Jeg hater den mannen!"

145 Sa: "Åh, kongen må ikke si slikt." Sa: "Gå og hent ham."

146 Så de dro bort dit til Jimlas sønn, noen av biskopene, eller noen av de eldste, og dro bort dit, sa: "Nå, hør, ønsker du å komme tilbake til organisasjonen igjen? Si det samme som de sier, og de vil ta deg tilbake."

147 Men det hadde seg slik at Gud hadde en mann som de ikke kunne legge sine hender på; Gud hadde lagt Sine hender på ham. Han var bare reflektoren for Guds Sannhet. Sa: "Sannelig", sa, "jeg vil dra ned, men jeg vil bare si hva Gud legger i min munn." Der er Guds mann. Han sa: "Gi meg natten." Så natten kom, og Herren talte til profeten, en som ingen ting var. Og før du vet ord av det, kommer han ut neste morgen.

Sa: "Hva med det, Jimla?"

148 Han sa: "Dra opp dit", sa, "men jeg så Israel spredt som sauer på fjellene, uten en hyrde."

149 Han sa: "Hva var det jeg sa til deg! Hva var det jeg sa til deg om det!" Og han sa . . .

150 Da gikk den store biskopen fram og slo han på munnen, sa: "Hvilken retning dro Guds Ånd? For jeg vet at jeg hadde Ånden; jeg danset i Den, jeg gjorde alle disse tingene. Ser du, jeg—jeg hadde Ånden over meg. Hvilken retning dro Den?"

151 Nå, ser dere, Jimla, som var en Guds sønn, eller en ekte Guds profet, han undersøkte visjonen sin med Ordet. Hvis den ikke var

med Ordet, var den feil. Skjønner? Ordet for den tiden, ser dere. Nå, han sa at basert på Skriften tilhørte landet dem, landet var deres. I følge Skriften, syntes alt å være riktig foruten én ting.

¹⁵² Husk, det var ett Ord som forårsaket at hele kaoset oppstod, Eva tvilte på ett Ord fra Gud; i begynnelsen av Bibelen, ett Ord forårsaket problemet. Jesus kom i midten av Bibelen, sa: “Mennesket skal leve av hvert Ord som kommer ut av Guds munn.” På slutten av Bibelen, sa: “Den som tar ett Ord ut eller legger ett ord til Det.”

¹⁵³ Det er ikke en del av Evangeliet. . . Metodistene har en del, baptistene, presbyterianerne og så videre, de hadde en del av Det, katolikkene hadde en del av Det, Jehovas Vitner og resten av dem alle sammen.

¹⁵⁴ Men Det er hele Ordet, hele Ordet, Ordet for tiden; som teller. Og vi vil aldri gjøre det før Gud salver en profet som kan stå og formidle Det og bekrefte Det og bevise Det, at Det er sant. Det vil gå rett over hodene på folk, de vil aldri vite om Det, akkurat slik det alltid har vært.

¹⁵⁵ Dere katolikker, slik som Jeanne d’Arc, dere brente henne på bålet som en heks; senere gravde dere opp likene til disse prestene, to hundre år senere, og kastet dem i elven. Dere kjente ikke St. Patrick og resten av dem.

¹⁵⁶ Det vil forsvinne mellom hendene på dere igjen, før dere vet ord av det. Gud vil gjøre det, og dere vil aldri vite at det ble gjort. Ser dere, Han smetter bare rett igjennom og henter Sin Brud og tar Henne rett opp, og smugler Henne bort, rett ut av folkets midte.

¹⁵⁷ Vi finner ut at denne lille Mika sa at han undersøkte, han visste at Gud hadde sagt, gjennom en ekte profet før ham. Profeten før ham, hva sa han? Han sa dette, han sa: “Akab, fordi du utgytte det uskyldige, eller blodet fra uskyldige Nabot, vil hundene slikke ditt blod også, og Jesabel.” Og det er helt nøyaktig, måtte gå i oppfyllelse fordi Gud hadde sagt det. Hvordan kunne den profeten profetere godt når det var ondskap imot det?

¹⁵⁸ Hvordan kan jeg fortelle denne Laodikea Menighetstid de gode tingene når Gud talte imot den? Du er naken, ynkelig! Du sier: “Jeg er rik, jeg har bedre. . . Jeg har menigheter som metodistene og baptistene og presbyterianerne. Jeg har *dette*, jeg har *det*; den beste *dette*, *det* og *det andre*.” Det stemmer, men vet ikke at du er naken, blind, ynkelig, ovenfor den ekte tingen som Gud manifesterer. Det vil gå rett over hodene på dere, slik som det, og bevege seg like ut. Skjønner? Tro, folk, før det er for sent.

¹⁵⁹ Nå, vi finner ut at han slo ham på munnen, og sa: “Hvilken retning var det Guds Ånd. . .?”

¹⁶⁰ Mika sa: “Jeg så Gud sitte på Tronen. Og alle... Han tilkalt Himmels delegater og sa: ‘Hvem kan vi få til å dra ned og forføre Akab?’” Sa: “Og en løgnens ånd kom fram og falt ned foran Gud; en løgner.” Og husk, denne løgnens ånd gikk inn i de profetene, de burde ha visst da at den ånden som var over dem ikke var i følge Ordet. Men de var så revet med fordi de var kongens profeter, fordi de hadde alt på det rene.

¹⁶¹ Og det er hva menigheten har gjort i dag. Dere har kommet bort fra den gammeldagse opplevelsen dere hadde for mange år siden da dere stod på gatehjørnet og forkynte Evangeliet. Kom ut av disse organisasjonene og kalte dere “et fritt folk!” Nei! Fordi dere har surret dere inn i det igjen, som en gris til sin søledam eller en hund til sitt spy. Hvis det fikk ham til å spy den første gangen, vil det få ham til å spy igjen. Det stemmer! Gud spyr deg ut av Sin munn, Han sa: “Dere er lunkne, verken varme eller kalde”; har noen få møter, spiller så noen få, musikk, og—og synger littegrann, når, det er absolutt... det har nesten blitt en vanære for kristendommen.

¹⁶² Sønnen min inviterte meg her om dagen for å se på et TV-program, skulle liksom være sangkonkurranse hvor folk kom. Den gjengen av små Rickyer som stod der, ristet på seg rundt omkring som denne rock and roll, og sang disse salmene, det er en vanære mot Jesus Kristus! Det er ikke noe høytidelighet igjen i menigheten i det hele tatt. Det synes som om alt sammen har blitt en rock-and-roll-greie og et moteshow, i stedet for den levende Guds Menighet hvor Jesus Kristus kan manifestere Seg i kraft. Det virker for meg som at noe er galt et sted. De faller fra. Og Bibelen sa det ville bli på den måten. Skjønner? Se hvor dere er. Vær forsiktig, våkn opp før det er for sent.

¹⁶³ Nå, vi finner ut, Han sa: “Hvem kan vi få til å dra ned dit og forføre Akab, for å få ham opp dit for å oppfylle denne profetens ord?” Ser dere, hvis profeten sa et Ord vil himmel og jord forgå, men Det kan ikke svikte. Det må gå i oppfyllelse. Så det er hva, det måtte skje.

¹⁶⁴ Han sa: “Sett denne mannen i det innerste av fengselet, og mat ham med fangenens tilmålte del av brød og vann. Når jeg vender tilbake i fred, vil jeg ta meg av ham.”

¹⁶⁵ Mika stod der klippefast, og visste at han hadde Guds Ånd. Hans profeti, hans visjoner var riktige. Budskapet hans var riktig, for Det var SÅ SIER HERREN fra visjonene, SÅ SIER HERREN fra Ordet. Det måtte være riktig, var SÅ SIER HERREN. Han sa: “Hvis du vender tilbake i det hele tatt, så talte ikke Gud til meg.” Og dere vet hva som skjedde, sannelig. Skjønner, du... .

¹⁶⁶ Forstå, broder. Hør.

¹⁶⁷ Ja visst, Kaifas, han kunne ikke se Det. Hvorfor så han ikke ned...? Han var en—han var en biskop, han var en pave

over alle menighetene. Hvorfor kunne ikke den mannen se at Jesus stod der? Hvorfor kunne han ikke forstå? Da de sang den 23. Salme, den 22. Salme, mener jeg, i menigheten, og: "Min Gud, Min Gud, hvorfor har Du forlatt Meg?" Og der hang Han på korset. Selve Skriftstedene, selve den Gud de tilba, de fordømte Ham og drepte Ham som en "fanatiker". Der har du det.

¹⁶⁸ Det ville sjokkere dere om jeg hadde fortalt dere at det er i ferd med å skje igjen. Bibelen sier at Han var på utsiden og prøvde å banke på for å komme inn, og ingen ville slippe Ham inn: "Han som Jeg elsker, refser og tukter Jeg. Jeg skolder ham, Jeg ryster ham, men det er fordi Jeg elsker ham. Åpne opp og la Meg komme inn." Ja. Kunne ikke... "Husk, jeg ønsket ikke å komme inn i menigheten; det er *han*, enkeltmennesket." Han kunne ikke komme inn i menigheten, låste Ham på utsiden. Bare...da, bare organisasjoner alle sammen, er denne menighetstiden, da Han var på utsiden av menigheten. Stengt ute! Nektet! Forkastet! Fordi...Han ble bare manifestert midlertidig i de andre menighetene, i form av rettferdiggjørelse, så videre; men her inne, tidsalderen som nå kommer, er den fulle manifestasjonen av stadfestelsen av Jesus Kristus, den samme i går, i dag og for evig. Åh, jeg vil innrømme at vi har en hel del etterlignere, men undersøk den første, originalen.

¹⁶⁹ Moses gikk ned med Guds bud for å utfri Israel; og da han gjorde det, utførte han noen mirakler. Etterlignerene fulgte ham. Om de hadde vært først, hadde han vært etterligneren. Ser dere, han hadde Herrens Ord, og Herren stadfestet; han stod bare stille.

¹⁷⁰ Og vet dere at den samme tingen er lovet i de siste tider? "Som Jannes og Jambres sto Moses imot, slik vil også disse mennene, med fordervede sinn vedrørende Sannheten." Og når en organisasjon holder en...tar en mann like ned igjennom den organisasjonen, viser det at det ikke kom fra Gud; fordi, Gud gjør de tingene for å tiltrekke folkets sinn, og så følger Budskapet etter det. Hvis ikke, så er det ikke Gud. Det er ikke Gud! Gud gjør alltid det.

¹⁷¹ Judas kunne ikke forstå Det. Han vandret tett sammen med Ham, han så Det ikke.

¹⁷² Men den ekte, utvalgte av Gud, dette ekte genet, den ekte spiren, en sjel fra Gud som var i Gud før verdens grunnleggelse; husk, dere som virkelig har Guds Ånd i dere i kveld, dere var her i Kristus fordi Han var fyllden av Ordet. Han var fyllden av Guddommen legemlig. Gud var i Kristus og forsonet verden med Seg Selv. Tror dere det? Se, Han var i Kristus. Hvis du da var i Gud, et gen, et ord, en egenskap fra begynnelsen, da vandret du med Ham her på jorden, du snakket med Ham på jorden, du led med Ham på jorden, du

døde med Ham på Golgata, og du stod opp med Ham igjen; og nå sitter du på himmelske steder i Kristus Jesus, har samfunn med Ham (Ordet) som Det mates inn i din sjel, at: "Mennesket skal leve av hvert Ord som går ut."

¹⁷³ Ikke metodistordet, baptistordet; husk, hvis det var noe igjen fra offeret, må det bli brent før morgenen, for i morgen er det en ny menighetstid. Stemmer det? Utvandringen, Det er sant. Et symbol, bilde på Offeret.

¹⁷⁴ Døren. Sa: "Jeg vil lage et sted. Ikke. . . Du vil ikke tilbe Meg i enhver dør som Jeg har gitt deg; men det er en Dør, og i den Døren vil Jeg sette Mitt Navn." Og hvor Herren setter Sitt Navn, det er stedet hvor Gud vil motta ditt offer. Vi har laget alle mulige slags dører, men Gud laget en Dør. Gud laget en Dør, og den Døren var. . . Johannes det 10. kapittel, sa Jesus: "Jeg er den Døren."

¹⁷⁵ Gud satte Sitt Navn i Jesus. Tror dere det? Han var Guds Sønn. Enhver sønn kommer i sin fars navn. Han sa: "Jeg kom i Min Fars Navn, dere tok ikke imot Meg." Jeg kommer i min fars navn, du kommer i din fars navn. Jesus kom i Sin Fars Navn, så Hans Fars Navn er Jesus; nettopp, for Han kom i Sin Fars Navn.

¹⁷⁶ "Og dere tok ikke imot Meg. En annen vil komme, og han vil dere motta." Dere vil ta denominasjonene deres og fortsette videre med dem. Bare fortsett med det, Bibelen sier: "De ble oppreist for å oppfylle dette stedet. Blinde, nakne og vet det ikke." Menighet, religion, åh, veldig fromme, akkurat slik Kain var; gjør et offer, gjør alt helt likt som Abel gjorde. Men ved åpenbaring ble det åpenbart til ham hva sakramentet var, ikke frukten fra marken og noe du gjør med din hånd.

¹⁷⁷ Den troende kan se Ordet bli legemliggjort; de andre kan ikke det.

¹⁷⁸ Alle de israelittene, etter at de hadde sett Moses utføre det og ført dem helt fram til dette store rådet, hvor det skulle bli holdt, sa de alle sammen: "Vi vil gå med Bileam, fordi vi mener at Dr. Bileam har rett. Han er smartere, er mer utdannet, alt mulig, så vi vil bare ta det."

¹⁷⁹ Og Gud kan aldri tilgi dem, Han gjorde ende på dem rett der i ødemarken. Og Jesus sa, Selv: "De vil aldri komme, ingen av dem er frelst." Jesus sa. . .

¹⁸⁰ De sa: "Våre fedre spiste manna i ødemarken i førti år."

¹⁸¹ Han sa: "De er døde alle sammen, Evig adskilt fra Gud. De er døde alle sammen." Ja visst! Fordi de lyttet til en feil. Da Moses, stadfestet av Gud, og en leder som skulle vise dem veien til løfteslandet, og de hadde kommet så langt i god behold, men så ville de ikke fortsette videre med ham.

¹⁸² Nå, troende kan se Det, men vantro kan ikke se Det stadfestet.

183 Se hvor from Kaifas var. Se på alle de prestene, hvor fromme de var. Og Jesus vendte Seg mot dem og sa: “Dere er av deres far, djevelen, og dere gjør hans gjerninger.”

184 Men det var noen få troende som satt der. Tror dere at disse disiplene kunne ha forstått det da Jesus sa: “Jeg og Min Far er ett”? De kunne ikke ha forklart Det. Da Han sa: “Hvis dere ikke spiser Menneskesønnens kjøtt, drikker Hans Blod, har dere ikke noe Liv.” Kunne de forklare Det? Nei. Men de trodde Det, fordi de så Gud bli stadfestet og legemliggjort.

185 Jesus sa: “Hvis Jeg ikke gjør Min Fars gjerninger, så tro Meg ikke. Men om Jeg gjør Min Fars gjerninger, Ordet som er forutsagt at Jeg skulle gjøre, da dere . . . Hvis dere ikke kan tro Meg, tro gjerningene Jeg gjør, så dere kan bli frelst.” Skjønner? Jesus sa: “Mine får kjenner Min Røst. De kjenner Mitt Ord, de ser Det når Det blir stadfestet for den tidsalderen.”

186 “Vel, Kaifas kjente Ordet også!” Men ikke Ordet for *den* tidsalderen. Han hadde ordet som fariseerne hadde proppet inn i ham, men ikke det stadfestede Ordet for tiden.

187 “De kjenner Min Røst, de kjenner Mitt tegn, de kjenner Mine under.” Hvordan nå, å . . .

188 Åh, la oss gå tilbake til teksten vår, for vi kommer bare til å gå glipp av en hel del av dette Skriftstedet om vi ikke gjør det, for jeg er nødt til å avslutte i løpet av de neste få minuttene uansett, for klokken blir ti om noen få minutter. Jeg elsker Ham.

189 Venner, dere folk som gikk nedover denne midtgangen og la offeret oppi der for en stund siden; folk som har gitt mat til mine barn, gitt dem klær på kroppen; folket som har lagt pengene deres (som dere har jobbet hardt for) i en offerskål, vet dere hvor de går? Det hjelper med å frakte meg over havet til hedningene som aldri har hørt noe om Gud. Det er hva jeg gjør med det, hver penny, Gud er min Dommer. Her er noe av mitt . . . mannen som sitter akkurat her nå som er i—i økonomistyringen av menigheten min. Jeg får hundre dollar i uken, og det er alt; resten av det går med til å sponse møter i utlandet der hvor de ikke kan komme.

190 Menighetene vil ikke invitere meg. De vil ikke ha meg. Nei. Det stemmer! De omtaler meg slik nå: “Han er . . .” De sier: “Han er en ‘Jesus Only’, eller han er noe som det, eller en kjetter, fanatiker, og alle slike ting, en—en Jesabel.” Og jeg—jeg ser etter det, de kalte min Herre: “Jesabel”, og de kalte Ham . . . ikke en Jesabel, men en “Beelsebul”. De kalte Ham alle disse stygge navnene. “Hvis de kalte husets Mester for ‘Beelsebul’, hvor mye mer vil de ikke kalle dem blant Hans disipler for det?” Så det gjør ingen forskjell.

191 Og dere selv, ved Guds hjelp, tror dere at jeg vil stå her oppe, en stor hykler, og fortelle dere noe. . . ? Eller ville jeg ikke komme helt på linje med tingen om jeg trodde det var fra Gud?

¹⁹² Men hvis jeg elsker dere og vet hva som er Sannheten. . . Har dere noen gang hørt meg si noe i Herrens Navn som ikke gikk i oppfyllelse? Nei. Jeg spør hvem som helst. Det er tusenvis av ting som har blitt sagt, de går alle i oppfyllelse. Husker dere den gangen da Samuel ble kalt ut, tror jeg det var, og han sa. . . ? Israel ønsket å gjøre seg selv lik resten av nasjonene. Det er hvor dere pinsevenner er på vei. Dere ønsker å oppføre dere som resten av folket. Dere er ikke den slags folk. Hold dere unna det. De store kirkene og store, flotte ting, å broder, ikke gjør det. Vi forkynner at Herrens komme er for hånden, la oss komme oss ut på feltet der nede og varsle hedningene. Ser dere, gjør noe med det.

¹⁹³ Men, dere forstår, Samuel sa: “Har jeg noen gang tatt noe penger fra dere for å leve av?”

¹⁹⁴ De sa: “Nei, Samuel, du har aldri gjort det.”

¹⁹⁵ Sa: “Har jeg noen gang fortalt dere noe i Herrens Navn som ikke gikk i oppfyllelse?”

¹⁹⁶ “Åh, det stemmer, Samuel. Vi tror du er en profet sendt fra Gud. Ja visst. Alt du sa gikk i oppfyllelse, Samuel. Men vi vil ha det uansett.” Dere ser hva som skjedde. Å broder, Skriften fortsetter bare å gjenta Seg Selv fram og tilbake gjennom Skriften, fordi det er Guds måte å gjøre det på, skjønner dere. Dere skjønner, du treffer på disse slags tider.

¹⁹⁷ La oss ta for oss teksten vår ganske raskt. Nå, jeg har holdt på så lenge, og ennå har jeg ikke kommet til teksten min.

¹⁹⁸ Det er på mitt hjerte! Jeg elsker dere! Ikke gå til grunne med verden! Hvis dere er av verden, vil dere gå til grunne med verden. Hvis dere er av Gud, vil dere gå med Ham i oppstandelsen. Så forandre deres natur i kveld fra kjærligheten til verden og tingene i verden, og alle disse trosbekjennelsene og ting, og se rett på Golgata på ditt Offer; møt Ham der på den grunnvollen, for det er det eneste stedet Han noen gang vil møte deg. Han. . .

¹⁹⁹ Metodistene sier: “Det er i vår menighet”. Baptistene sier, og pinsevennene, og *dette*, og presbyterianerne, og *dette*.

²⁰⁰ Men Han sa: “Jeg vil møte dem på ett sted, Stedet hvor Jeg setter Mitt Navn.” Det er i Jesus Kristus. Det er hvor Gud satte Sitt Navn. Det er det eneste stedet Han vil møte deg. Og det er Kristus, er Ordet, det samme i går. . . Det har vokst fra føttene, lårene. Og nå er det i hodet, i ferd med å dra. Manifesterer Bruden i sin fylde, på samme måte som Brudgommen.

²⁰¹ Nå, la oss gå til teksten vår, ganske raskt, i omtrent ti minutter, og så vil vi avslutte. Nå, teksten vår, vi burde alle sammen tenke over den. Det hadde skjedd igjen, som teksten vår, slik det vanligvis har skjedd.

²⁰² Gud sendte Sin profet som Han. . . Ordet hadde lovet om Malakias 3: “En budbærer vil Jeg sende foran Mitt åsyn for å introdusere Hans komme.”

203 Nå, om du ønsker å bekrefte det, for å bevise det; Matteus 11. kapittel bekrefter det samme. Da Johannes' disipler kom dit og de så Jesus, sa de: "Johannes er i fengsel." Sa: "Vi har kommet for å spørre Deg om han . . ."

204 Johannes' ørneøye hadde blitt sløret til. Og han var i fengselet, han skulle snart dø; sa: "Gå og spør Ham."

205 Ser dere, Johannes sa: "Åh, Han har kasteskovlen i hånden, Han skal rense treskeplassen Sin grundig." Han trodde Tusenårsriket ville begynne der og da, han trodde kornet var klart. Men det måtte dø og gå inn i stilken, komme opp igjen og produsere den sanne Bruden. Så han sa: "Han vil samle hveten Sin inn på låven, og Han vil brenne, ilden." Se på denne—denne forløperen for Kristus i *den* tidsalderen, hva han sa ville skje. "Kornet . . ."

206 Og jeg håper dere ikke sover. Kornet er her! Det vil bli samlet inn på låven. Det var den Bruden, den delen av den. Men hva var det Han sa ville skje med stilken? Den vil bli brent med uslokkelig ild. Søk frelsen nå mens du kan. Vær et korn, ikke en stilk. Forstår dere? Gå inn i Livet, ikke den gamle, døde formen; gå inn i Kristi Liv, det manifesterte Ordet, det . . . så manifestert og stadfestet. Dette er—dette er innsamlingstiden, skurtreskeren kommer. Du bør helst komme inn i kornet, for agnen kommer til å bli etterlatt tilbake.

207 Nå, vi fant ut at det skjedde, Jesus . . . For å fullføre sitatet mitt her, dette Matteus 11. Ser dere, Han gav ikke Johannes . . . Han sa: "Nå, vent, Jeg vil gi Johannes en bok om hvordan han skal te seg: *En troende i fengsel.*" Nei! Han sa: "Stå her og se hva som skjer. Dra tilbake og fortell Johannes hva som skjer: De lamme går, blinde ser, døde blir oppreist og Evangeliet blir forkynt til de fattige." Helt eksakt hva profeten sa ville skje. "Og velsignet er dere som ikke tar anstøt av Meg."

208 Og disiplene Hans begynte å gå over åsen, Han snudde Seg, sa: "Hva dro dere ut for å se da dere dro for å treffe Johannes? Dro dere for å se en mann som har på seg myke klær, og så videre, med kragene som er snudd, og alt dette, vet dere?" Sa: "De er i kongers palasser, de kysser babyene og begraver de døde, han vet ikke hvordan han skal holde et tohendig sverd." Skjønner? Sa: "Hva dro dere ut for å se? Et—et siv som vaier i den minste vind?" ("Kom igjen, Johannes, jeg vil gi deg mer penger om du kommer bort hit." "Vel, pris skje Gud, jeg er ikke metodist lenger, jeg vil bli pinsevenn, jeg vil bli presbyterianer, jeg vil bli *dette, det*, så lenge som det er mer penger.") Sa: "Dere dro ikke for å se et siv som svaier i vinden." Sa: "Hva dro dere for å se der, en profet?" Han sa: "Ja, og mer enn en profet."

209 Johannes hadde nettopp gitt Jesus den enkleste hyllest han kunne gitt. Visste at det måtte komme på den måten; spurte

Ham etter at han introduserte Ham og så dette Tegnet over Ham, han sa: "Dette *er* Messias", så kommer han og spør: "Er du Han, eller skal vi se etter en annen?"

²¹⁰ Men se, Jesus visste det, Han stod fram og gav ham en hyllest, sa: "Hva dro dere for å se, et siv som svaier i vinden?" Sa: "Det har aldri blitt født en mann av en kvinne, så stor som Johannes, opp til denne dag." Det stemmer! Hvilket kompliment å gi til mannen!

²¹¹ Men, dere ser, der var det, profetien hadde blitt oppfylt like foran ansiktene deres, med en forløper som kom, nøyaktig hva Malakias sa. Nå, det er Malakias 3, ikke Malakias 4.

²¹² Johannes døperen var Malakias 3, Jesus sa det. Da de spurte Ham, sa: "Hvorfor sier de skriftlærde. . ."

Sa: "Han har allerede kommet. De gjorde hva de sa."

²¹³ Men, husk, Malakias 4, umiddelbart etter Malakias 4-profeten, Johannes døperens fjerde komme i . . . eller det. . . av Elias. Det femte kommet vil bli Åpenbaringen 2, vitnene, når han kommer til de som er igjen av jødene. Men Gud har brukt den samme Ånden fem ganger: Nåde, J-e-s-u-s, alt sammen har vært Jesus hele tiden; t-r-o, n-å-d-e, og så videre. Ser dere? Tallet fem er et nådetall, og Han brukte det. Vil ikke bare bruke tre, vil ikke bare bruke to, tre, fire. Fem ganger bruker Han det.

²¹⁴ Nå, merk dere raskt nå, som vi runder av. Han sa: "Dette er han som det ble sagt om: 'Jeg vil sende Min budbærer foran Mitt ansikt.'"

²¹⁵ Men i Malakias 4, umiddelbart etter at *den* profeten profeterte, skal hele jorden bli brent over det hele, og de rettferdige skal gå ut på asken fra de ugudelige. Skjønner? Nøyaktig! Ser dere, det er Malakias 4-profetien.

²¹⁶ Og merk dere i Lukas 17, hvor Han sa: "I de siste dager vil det bli som Sodoma og Gomorra igjen." Har vi det? Har vi Sodoma og Gomorra igjen? Enhver av nasjonene, se på de. Se på hva han nettopp sa om England, hele greia er forvrent. Til og med maten er forvrent. Og se her hva vitenskapen. . . Dere ser i *Det Beste*, jeg tror det var forrige måned, de sa: "Små gutter og jenter går gjennom overgangsalderen når de er mellom tjue og tjuefem år." Jeg møter dem i møtet, små jenter i overgangsalderen, og tjue, tjueto år gamle, i overgangsalderen. Hva skyldes det? Forvrengningen, kryssing. Det er nøyaktig hva som fordervet, hele greia har fordervet kroppen. Vi er ikke annet enn i et virvar med—med. . . akkurat som en krysset plante.

²¹⁷ Ta en krysset plante og sett den ut der, ethvert skadedyr vil springe like bort til den. Men en ekte, original plante, skadedyrene vil gå bort fra den, den kan ikke holde ut på den. Og det er hva som er i veien med menigheten, vi har krysset den.

218 Det er hva som er i veien med Pearry Green's gamle hest der oppe, og den sparket den gutten her om dagen, den er ikke noe annet enn en gammel Quarter Horse. Skjønner? Eneste tingen er, han. . . Den er akkurat som et muldyr, han er—han er. . . et muldyr vet ikke hvem pappaen og mammaen hans er, han vet ikke noen ting; han er halvt muldyr og halvt hest, og halvt *dette* og esel; han vet ikke hva han er. Du kan aldri. . . Han vil vente i hele sitt liv på å få sparke deg. Det stemmer! Du kan rope på ham, si: "Kom her, gutt. Kom her, gutt." Han vil løfte ørene sine, og: "Håå! Håå! Håå!" Skjønner?

219 Som noen av disse som sier: "Miraklenes dager er forbi, Håå! Håå! Håå!" Disse halvblods som liksom skal være kirkemedlemmer og kristne. Jeg sier ikke det som en vits, men det er Sannheten. Men en ekte fullblods, broder, han vet hvem faren hans var, hvem moren hans var, hvem bestefaren hans, bestemoren var, du kan lære ham noe, den er lydig.

220 Og en ekte kristen som er født av Den Hellige Ånd og fylt med Guds kraft og Ordet, han vet hvem faren hans er, hvem moren hans er, hvem bestefaren hans, bestemoren var, han vet alt om Det. Du kan lære ham noe.

221 Men en halvblods, det er slaget som kommer til kirkene. Hybrider mellom verden og religiøse organisasjoner, og legger et lite Ord inn i det *her*, et lite Ord *der*, akkurat nok til å forføre. Det stemmer. Når du ser det ekte Guds Ord bli manifestert slik Kaifas og dem gjorde, de vendte seg bort fra Det, de vet ikke. Krysninger!

222 Nå, vi finner ut, og i dette budskapet, Jesaja 40,3 stadfestet også Johannes. Han sa: "En røst fra en, en profet, som roper i ødemarken: 'Bered Herrens vei, gjør Hans sti rett.'" Menigheten trodde ikke på ham, for han var ikke fra deres gruppe. Den profeten kom fra en ødemark, kom frem uten å kjenne til noen. Han hadde den samme Ånden på seg som Elias hadde. Han var en villmarkens mann, han hatet umoralske kvinner.

223 Husker dere hvordan Elias. . . Hva som forårsaket at hodet hans ble kuttet av? Det var Jesabel. Jesabel var grunnen til hans død. Det drev ham ut i ødemarken.

224 Johannes døperen, en annen elsker av villmarken, en jeger, en skogsmann. Se på ham. Han hadde ingen utdanning. Se på det han—han sa, han var ingen teolog. Han sa: "Å dere generasjon av slanger!" Den mest motbydelige tingen du kan finne i ødemarken, listigheten, var en—en slange. Og han kalte disse prestene: "Dere generasjon av hoggormer! Hvem har advart dere om å flykte fra den kommende vrede? Ikke begynn å si: 'Vi tilhører *dette*, og vi har *dette* eller *det*', for Jeg sier til dere at Gud fra disse steinene er i stand til", ødemarken. Også: "Øksen" (hva han brukte) "er lagt til treets rot; og hvert tre som ikke bærer fram god frukt, hugd ned og kastet inn i ilden." Amen.

225 Han var en forkynner av naturen. En stor Guds mann, levde en kort periode, men satte sannelig i gang en bevegelse over hele jorden. Han sjokkerte den generasjonen i de seks månedene av sin tjeneste. Gud oppdro ham i tretti år, for å få de seks månedene ut av ham. Men Gud gjør ting på Sin Egen måte, Han vet hva høsten Hans er.

226 Og vi finner ut nå at dette var nøyaktig hva som hadde funnet sted. De trodde ikke på ham, fordi han ikke var av dem. De gjorde ikke. De gjorde som vanlig, de så Det ikke. De trodde ikke Guds Ord i Malakias 3, for da ville de ha sett det klart, ved bokstaven, at dette var denne forløperen. De hadde ikke hatt en profet på fire hundre år, og her står en fram på scenen, helt plutselig. Skjønner? Og folket, de troende, trodde at han var denne. Ser dere, de trodde Det ikke. De trodde ikke, for da de så at bokstaven ble fullstendig bekreftet, hva Han sa Han ville gjøre, og alt, og så at Det ble tydelig stadfestet da Ordet kom rett ut i vannet til profeten. Der stod de.

227 Det er mange som diskuterer rundt dette Skriftstedet der om Johannes. Ser dere, Johannes sa: "Jeg trenger å bli døpt av Deg, og hvorfor kommer Du til meg?"

228 Jesus sa: "La det skje slik, for på denne måten...for slik er det passende av oss, sømmende for oss (passende) at vi oppfyller. Ålreit, Johannes, siden du er en profet, vet du at offeret må bli vasket før det blir presentert. Og Jeg er det Offeret, og du er en profet og vet det." Så lot han Ham gjøre det og døpte Ham. Ser dere? Og han visste at det var.

229 Se, de lo av ham, kalte ham "en vill, brølende, ulærd fanatiker", som vanlig, denne profeten som var en forløper for Jesu første komme.

230 Jeg sier ikke at de er...ikke har de samme etterlignerne i dag av—av det ekte. De er der, så absolutt. Men, husk, om du ser en falsk dollar må det være en ekte dollar som den har sett etter. Når du ser en som etterligner det å være en kristen, må det være en kristen et eller annet sted; fordi, om *det* ikke var, ville det være originalen. Du er nødt til å finne fram til originalen. Men sjekk den første, og se om den originale er helt på linje med løftet. Hvis det er, så tro Det; løftet for tidsalderen.

231 Da ble Johannes' profeti stadfestet i følge Guds orden. Ordet kom til profeten og stadfestet at han virkelig var den personen.

232 Igjen kom Jesus i en...forskjellig fra deres forståelse om den profetien. De forstod Den ikke på den måten. (Nå, vi nærmer oss slutten nå.) Men i følge profetens Ord, ble Den oppfylt til punkt og prikke. Profetien blir oppfylt; men slik de tenkte Den ville skje, Den skjedde ikke på den måten. Nå, hvordan kunne de ha forstått og visst hva som var rett eller galt? For å se om det ble stadfestet av Gud, om det var Gud som tolket

det Han sa. Det hadde stått fram falske Jesuser og ført en mann, en gjeng med. . . fire hundre, ut i ødemarken og ting; men det viste seg at han ikke var i Ordet, ser dere, som Han sa.

²³³ Jesus, da Han kom, skulle Han være en Profet. Det stemmer! Og i dag, før Jesus kommer igjen, skal den fulle manifestasjonen av Jesu Kristi person bli manifestert i kjød. Tenk på det! Jesus sa: “Som det var i Sodomas dager, slik skal det være ved Menneskesønnens komme, da Menneskesønnen blir åpenbart.” Hva betyr *åpenbart*? Avdekket, gjort kjent. Hemmeligheten hadde blitt sluppet ut, åpenbart. I de dager da Menneskesønnen blir åpenbart, vil verden være i en Sodoma-tilstand. Vi har det, har vi ikke? Ja! Hvor mange tror det? Den er i en Sodoma-tilstand. Og det er helt riktig! Se hvor den er, nå.

²³⁴ Husk, det er alltid tre grupper mennesker i hver gruppe av mennesker du samler, det er liksom-troende, ikke-troende og troende. Vi har dem i enhver gruppe. De har eksistert i alle tider. Der hadde vi sodomittene, vi hadde—vi hadde lotittene og vi hadde Abraham.

²³⁵ Abraham var en utkalt gruppe, han var ikke i Sodoma fra begynnelsen av. Se nå på Budskapet deres! De hadde vært på utkikk etter en løftessønn, ventet på det i årevis. Gud hadde vist Abraham mange store tegn og under, men her kom Gud ned Selv som en mann!

²³⁶ Du sier: “Det var en Engel.”

²³⁷ Abraham kalte Ham: “Herre”, stor H-e-r-r-e. Enhver som leser Bibelen vet at H-e-r-r-e, med stor forbokstav, er Elohim. “I begynnelsen Gud”, Herren Gud, Elohim, Den alltid-tilstrekkelige. Abraham kalte Ham: “Herren Gud, Elohim.”

²³⁸ Merk dere nå, det var to personer som gikk ned og inn i Sodoma med et budskap, og de forkynte til sodomittene. De gjorde ikke annet enn å forblinde dem; det vil si, å forkynne Evangeliet forblinder faktisk den vantro.

²³⁹ Men se hvilket slags tegn Abraham-gruppen mottok!

²⁴⁰ Nå, vi skal jo være Abrahams kongelige Ætt, Isak var den naturlige Ætt. Men tros-Ætten, troen på det lovede Ordet, det *lovede* Ordet (ikke gå glipp av Det) var denne kongelige Ætten; det var Ætten, Abrahams tro. “Vi som er døde i Kristus, vi er Abrahams Ætt, arvinger med ham i følge løftet.”

²⁴¹ Merk dere at da alt dette fant sted, var det to forkynnere nede i Sodoma som forkynte der nede med et stort budskap.

²⁴² Det var En som satt her oppe med Abrahams gruppe, som ikke hadde noe å gjøre med den gruppen der nede. Se nå på Han som forble hos Abrahams gruppe, hva slags tegn Han gav dem. Han sa. . . Nå, husk, navnet hans var Abram noen få dager før det; og det er S-a-r-r-a, ikke S-a-r-a (prinsesse). Og denne Mannen, med ryggen Sin vendt mot teltet. . .

243 Kvinnene på den tiden var annerledes enn de er nå. I dag må de komme seg ut og ta ektemannens forretninger og alt mulig annet, vet dere. Men de gjorde det ikke da; de var ikke slik der tilbake.

244 Så de...så disse Englene som satt der. Budbæreren, og Han sa: "Abraham, hvor er din kone (S-a-r-a) Sara?" Hvordan visste Han det? Hvordan visste Han det?

245 Abraham sa: "Hun er i teltet bak Deg."

246 Han sa: "Jeg kommer til å besøke deg i følge det tidspunktet Jeg lovet deg. Jeg kommer til å besøke deg." Og Sara, på en måte, lo for seg selv.

247 Med ryggen Sin mot teltet, og Han sa: "Hvorfor lo Sara, og sa: 'Hvordan kan disse tingene skje?'" Om hun ikke hadde vært i Abraham, hans brud på den tiden, ville Gud ha drept henne. Det ville vi ha blitt i dag også, med all vår vantro, om vi ikke var i Kristus. Det bevarer oss rett der, ser dere. Han kunne ikke skade eller kunne ikke ta Sara uten å skade Abraham. Ser dere?

248 Og så, husk, Jesus sa: "Som det var i Sodomas dager, slik skal det være ved Menneskesønnens komme." Vi ser at alle er enige om at verden er i en Sodoma-tilstand. Jeg plukket opp en avis fra Los Angeles her for ikke lenge siden, og sa, jeg tror det er: "Homoseksualitet øker med tjue eller tretti prosent i Los Angeles, hvert år øker det så mye." Det er...Åh, det er forferdelig! I vår regjering og over alt, alt har bare blitt en perversjon. Det stemmer! Hele greia, hele systemet, menighet og alt mulig annet er forvrent. Det er en pervers tidsalder.

249 Nå, jeg ønsker å spørre dere teologer om noe, mine brødre. Jeg taler ikke imot deg, min kjære broder. Jeg er her for å hjelpe deg, broder. Jeg er her for å stå på det som Guds Ord sier er rett, holde din hånd og føre denne gruppen av mennesker ut av disse greiene. Nettopp!

250 Men se her, vi har aldri hatt en budbærer nede i Sodoma før, hvor hans navn slutter med h-a-m, før nå. Vi har hatt en Spurgeon, en Wesley, en Luther og alt mulig annet, men aldri en internasjonal som var budbærer hvor navnet hans sluttet på h-a-m, før. Det stemmer! Se, G-r-a-h-a-m, seks bokstaver, G-r-a-h-a-m, Billy Graham. Den kjente evangelisten, stort Guds verk, mannen er sendt av Gud. Han er så klar vedrørende rettferdigjørelsen, og han ryster nasjonen med det, ser dere, på den måten. Det er ikke...

251 Se på Oral Roberts til pinsevennenes denominasjon. Når har det noen sinne vært en som det?

252 Seks bokstaver, ikke syv. Abraham er A-b-r-a-h-a-m, syv. Billy Graham er G-r-a-h-a-m, seks.

253 Se nå på budbærerne. Se på tiden vi befinner oss i, var aldri en tid i historien. Se på de samme tegnene som Han

lovte ville bli gitt til hver gruppe. Se hvor de er hen. Samme, nøyaktig, posisjonelt satt i riktig orden. Naturen, verden, alt befinner seg nøyaktig i riktig tid.

²⁵⁴ Nå, ikke gå glipp av Det, mens vi legger ut om resten av dette Skriftstedet! Raskt nå, for jeg holder dere for lenge. Kall . . . Se her. Og i følge profeten, kom han helt presis i følge Ordet, presist til riktig tid.

²⁵⁵ Se nå på tidsalderen som vi nå lever i. Lever vi ikke midt i den Sodoma-tiden? Se på budbæreren til Abrahams gruppe. Se på tallene, bokstavene og numerologien i navnet hans. Du sier: “Det er ikke noe i et navn.” Ikke la noen fortelle deg det. Hvorfor forandret Han Abrams navn til Abraham, Sarai til Sara? Hvorfor forandret Han Simon til Peter, og alle disse andre? Skjønner? Sannelig er det det. Nettopp!

²⁵⁶ Det er grunnen til at jeg sier at du aldri skal kalle barnet ditt “Ricky” eller “Elvis” eller noe. *Elvis* betyr “katt”, *Ricky* er en “rotte”. Se, når du sier . . . Det er helt riktig. “Les” eller noe, du må aldri kalle et av barnet ditt . . . barna dine det. Hvis du har, forandre det med en gang, folkens. Dere må ikke . . . Dere som . . . Hvis dere tror at jeg er Guds tjener, ikke sett det navnet på det stakkars barnet. Skjønner? Nei, så men, gi ham et annet navn enn det. Du verden! Jeg bør ikke begynne på det, for jeg er utenfor emnet mitt, men jeg sa det og det er alt over. Jeg . . . Det er hvordan du gjør, du vet ikke når du sier det. Skjønner?

²⁵⁷ Kalte Ham “Fremmed, en spåmann, en djevel, en beelsebul” og sa: “Han gjorde Seg Selv Gud.” Åh du!

²⁵⁸ Sa ikke profeten Jesaja: “Han vil bli kalt den Mektige Gud”? Jesaja 9,6: “Et barn er oss født, en sønn er oss gitt, og herredømmet skal være på Hans skuldre, og Hans Navn skal bli kalt Råd giver, Fredsfyrste og Mektig Gud, den evige Far.” Det stemmer! Også Johannes 1,1: “I begynnelsen var Ordet, og Ordet var hos Gud, og Ordet var Gud. Og Ordet ble gjort kjød og bodde iblant oss.” Tror dere det? Han var bare ikke . . . Han var en Profet, men Han var mer enn en profet; Han var Gud-Profeten. Hvorfor måtte Han komme?

²⁵⁹ Husk, Han kommer i tre sønners navn. Han kom først i navnet til Menneskesønnen. Han kalte Seg aldri “Guds Sønn”. Dere vet det. Se, Han kom i Menneskesønnen, en profet. Jehova Selv, Faderen, kalte Jeremia “menneskesønn”; en profet er en menneskesønn. Han kom . . .

²⁶⁰ Nå, Han kom etter Pinsefestens dag, Han kom tilbake i form av Den Hellige Ånd, overnaturlig Ånd. Nå er Han Guds Sønn.

²⁶¹ I Tusenårsriket vil Han være Davids Sønn og sitte på Davids trone. Se, Han kommer i . . . Han er Guds Sønn, Menneskesønnen, Davids Sønn.

²⁶² Åh, Bibelen er full av disse juvelene. Vi kan ikke ta dem alle for oss på en kveld. Men det er bare passende å avklare dette

nå. Morgendagen vil kanskje aldri gry. Vi er kanskje borte før morgendagen kommer. Jeg forkynner kanskje til en person som vil være død før morgenen kommer. Jeg kan være borte før morgenen kommer. Broder, søster, det er ikke myter, det er faktiske sannheter! Vi vet ikke når vi drar, og du vil ikke få en ny sjanse etter at det siste åndedraget forlater kroppen din. Gjør det rett nå, ikke vent til morgenen, det kan være for sent.

²⁶³ Merk dere, nå, de hadde gjort mot Ham nøyaktig hva profetene sa de ville gjøre, akkurat slik de har gjort inntil denne dag i Laodikeas tidsalder. Hvis du ønsker å se på det, les Åpenbaringen 3: "Blinde, nakne og vet det ikke. Vender Krist..." Når Han begynner å åpnebare Seg i frøets natur igjen, det samme som gikk ned i bakken kom tilbake for å bli Bruden; bare Bruden og Brudgommen, er det samme kjøtt og blod, den samme tjenesten, og de samme tingene, gjør akkurat hva Han gjorde; Ånden.

²⁶⁴ Og her etterligner de og gjør alt mulig annet, og hver og en har sin bok og løper, og *dette*. Åh, du har aldri hørt om slike sensasjoner! Og... [Broder Branham puster inn gjennom nesen—Red.] "Jeg lukter en djevel nå." Alt *dette, det*, bare så ubibelsk som det kan få blitt!

²⁶⁵ Og den ekte tingen ligger der like foran dem, de går bort: "De tilhører ikke min organisasjon." Du og du, bare se, bare blinde som leder de blinde. Vil de ikke alle falle i grøften? Forblindet av menneskers denominelle tradisjoner kastet de Ham ut av menigheten sin slik Gud sa de ville gjøre, i Åpenbaringen 3; som vanlig, som profetert.

²⁶⁶ Merk dere hvordan Jesus sel...gjorde Seg Selv kjent for disse disiplene, nå, og vi vil avslutte. Disse to disiplene, Kaifas...Kleopas, mener jeg, og vennen hans. Nå er vi i oppstandelsen, morgenen etter oppstandelsen, den første oppstandelsen; hvilken vakker morgen, Jesus er oppstått fra de døde og lever iblant Sitt folk. Hvilken vakker tanke!

²⁶⁷ Han er her på samme måte i dag som Han var på den tiden, fordi Han er den samme i går, i dag og for... Og åpenbarer Seg Selv mer i dag enn Han har gjort i noen annen tidsalder siden den tiden; kom gjennom hveten og stilken og agnen (alt er forbi nå), vi er inne i hveten igjen. Ser dere, vi er tilbake i kornet.

²⁶⁸ Kjent som...kjen... Se hvordan Han gjorde Seg Selv kjent for disse menneskene, nå, husk, som deres Messias (like før vi avslutter) fra det lovede Ord for tidsalderen. Merk dere! Han kom til syne for, for de... slik Han sa Han ville gjøre, for profetene. Merk dere: "Dårer, og trege av hjertet til å tro at alt det profetene har skrevet om Ham måtte bli oppfylt."

²⁶⁹ Se på Ham! Han refererer like tilbake til Guds Ord, Han kom aldri rett ut og fortalte dem: "Kjenner dere Meg ikke? Jeg er Messias som har stått opp igjen." Han sa aldri det. Ser dere,

Han bare gav dem Skriften; slik Johannes gjorde, og resten av dem. Ser dere? Han bare . . . De måtte plukke det ut selv. De må dømme selv. Nå, ikke fall i søvn, døm selv.

270 “Dårer, trege av hjertet til å tro at alt det profetene har sagt måtte gå i oppfyllelse.” Hvilken korrigerer til dem som hevdet at de kjente Ham. Ser dere?

271 Merk dere hvordan Han nærmet Seg emnet. Han kom aldri rett ut, som jeg sa for noen få minutter siden, og sa: “Vel, vet dere ikke at Jeg er Messias for denne tidsalderen? Vet dere ikke at Jeg er Han?” Guds sanne tjener identifiserer seg aldri på den måten; Skriften identifiserer hvem han er. Sannelig, han vil. Men ledet deres oppmerksomhet til hva profetene hadde sagt at de skulle se etter i Messias-tidsalderen. Ser dere det? Går like tilbake: “Dårer, og trege av hjertet, til å ikke tro at alt det profetene sa om Messias skulle gå i oppfyllelse.”

272 Han, som Johannes, lot Bibelens Ord identifisere Seg, hva Han var for dem. Det skulle ha vært gjort tydelig nok. Hvis Ordet hadde identifisert Ham, skulle det være enkelt å se at det var Han som var lovet. De visste at de hadde . . . noen måtte komme på scenen på den tiden.

273 Vel, sa Han: “La Meg nå vise hva Ordet sier skal skje i denne tid.”

274 Prøver ikke jeg i kveld å fortelle dere, Ord for Ord (til og med posisjonen, stedet, navnene, tallene, alt mulig annet, og alle tegnene, tidene og alt mulig), at vi er like her ved endens tid? Dere kan sannelig se hva jeg snakker om. Skjønner? Se! Det er så tydelig at det ikke skulle trenge noe mer identifisering. Han sa, da Han var her på jorden: “Ransak Skriftene, i dem tror dere at dere har Evig Liv, de er det . . . de vitner om hva Jeg er, ser dere, hvem Jeg er.”

275 Merk dere, Han begynte med profeten Moses, en profet, 5. Mosebok 18,15. Jeg ser på Skriftstedene her. 5. Mosebok 18,15, Moses sa: “Herren deres Gud . . .”

276 Se, Gud talte til ham på toppen av fjellet. Og, du store, det tordnet. De sa: “La—la Herren . . . La Moses tale, ikke Gud, så vi ikke går til grunne.”

277 Han sa: “De talte vel. Jeg vil . . . Jeg vil ikke tale til dem på denne måten lenger, men Jeg vil oppreise en profet til dem.” Og det har vært budskapet Hans hele veien igjennom. Det er hva som kommer til å avgjøre alt sammen på slutten. Det bare må det, fordi Herrens Ord er nødt til å komme til profeten. Det er den eneste tingen Det kan komme til. Hvis det ikke gjør det, bryter det Guds Ord og får Ham til å si noe som er feil. Skjønner? Det vil aldri komme via et seminar. Det kommer igjennom en profet. Og profeten er sendt fra Gud, ordinert. Og det er hvordan du vet det, det er ikke noe fra et menneske, . . .

278 Vi har hatt Eliaser, med sine frakker, og alt mulig annet, og kapper, og all slags nonsens, som er endt opp i en isme av organisasjoner og alt mulig annet.

279 Men det vil komme på denne jorden, ved Guds løfte, en ekte Guds tjener, identifisert av Gud (ved Hans Ord som er svaret i denne tid), som vil sette Bruden i stand (en ekte liten minoritet av menigheten) og ta den opp. Det stemmer! Han vil introdusere: “Se, der er Den jeg snakket om, ser dere, som vil komme.”

280 Og alt som profetene hadde sagt om Ham, og for denne tidsalder, vel, det hadde virkelig vært interessant å høre Ham si det. Hadde ikke dere likt å høre Ham si det? “Alt profetene sa om. . .” Husk, Han sa hva profetene ville si om Ham, siterte Seg Selv, hva Han hadde sagt (og Han var Ordet); som siterte.

281 La oss nå lytte til Ordene som Han siterte. Har dere lyst til å høre hva Han sa til dem? La oss bare se på samtalen deres nå, før vi stopper.

282 Nå, de ble informert om alle de siste hendelsene rundt korsfestelsen, om historien fra graven og hulen, og kvinnene hadde sett Ham, og en annen sa de så Ham, og så videre. Han sa. . . De—de informerte Ham om det. Og Han fortsetter videre med Ordet om. . . siterte Seg Selv gjennom Ordet:

“Se nå i Jesaja 12.” (Han må ha sitert Sakarias 11,12.) “For Han ble solgt for tretti stykker sølv. Skulle ikke Messias bli solgt for tretti stykker sølv?

“I Salme 41,9 ble Han forrådt av Sine venner. Ser dere?

“Sakarias 13,7, forsaket av Sine disipler.

“I Salme 35,11, anklaget av falske vitner.

“Ved Jesaja 35,7, stum foran Sine anklagere, åpnet aldri Sin munn.” (Ålreit, sir.)

“Jesaja 50,6, Han ble pisket.

“Salme 22—22, Han ropte på korset: ‘Min Gud, hvorfor har Du forlatt Meg?’ Alle mine ben de stirrer på Meg. De gjennomboret Mine hender og Mine føtter.” (Se på profetiene Han kunne snakke om!)

“Jesaja 9,6, et barn er oss født, en jomfru skal unnfange, så videre.

“Og også i Salmene 22,18, de—de—de delte klærne Hans mellom seg.

“I Jesaja 7,14, en jomfru skal unnfange.

“Salme 22,7 og 8, gjorde Ham til en. . .spottet av Sine fiender, Hans. . .det som skulle ha vært vennene Hans. Fiendene Hans, menigheten.

“I Salme 22 igjen, var Han. . .ikke et ben skulle bli brukket, men de gjennomboret hendene og føttene Hans.

“Jesaja 53,12, døde med forbrytere.

“I Jesaja 53,9, knust, og begravet med den rike broderen.

“I Salme 16,10, Han ble oppreist fra de døde. David sa det: ‘Jeg vil ikke overlate Min Hellige til å se fordervelse, heller ikke vil Jeg etterlate Hans sjel i helvete.’ Han ble oppreist fra de døde.

“Malakias 3, Johannes døperen var Hans forløper.”

²⁸³ Og alle forbildene Han kunne ha tatt frem! Til og med til Isak som var et bilde på Ham på Fjell... på fjellet hvor faren hans, Abraham, brakte ham, i 1. Mosebok 22.

²⁸⁴ Det var nå de begynte å se Hvem som hadde oppfylt disse Skriftstedene som var lovet for den tiden. Det var da, etter at det var sent, at de begynte å se. “Åh! Vent et øyeblikk! Vet dere hva?” De visste da at deres korsfestede Venn, Jesus, var den Profeten som hadde blitt lovet. De visste fordi... Ser dere, de hadde ikke blitt informert om Skriftstedene.

²⁸⁵ “Men, her, alle disse tingene som skulle skje på korset, alle disse tingene. Uforstandige, trege av hjertet til å forstå alt det profetene har sagt; hvordan Messias skal lide og gå inn i Sin herlighet og stå opp på den tredje dagen.”

²⁸⁶ Fremdeles sier de: “Åh, ja. Det stemmer. Jeg sier at Han—Han... Brant det ikke i hjertene våre?”, sa de. Ikke å undres at det brant i hjertene deres! Profetiene som Han gav som hadde blitt oppfylt.

²⁸⁷ Da begynte de å forstå at deres Venn, Mannen som de spiste med, snakket med, hadde fellesskap med, fisket med, lå i skogen, at det oppfylte hvert Ord til den lovede tid! Der var det. De hadde gått seks miles, det virket som en veldig kort tid, antar jeg, og de hadde hørt en seks timer lang tale om stadfestet profeti (litt lenger enn vi har hatt i kveld, ikke sant). Det begynte nå å bli litt sent på kvelden, Kveldslysene hadde kommet.

²⁸⁸ Det er den samme tiden nå, menighet! Kveldslysene har kommet! Hebreerne 13,8: “Han er den samme i går, i dag og for evig.” Åh, hendelser klargjort ved profeti, samme i dag. Kveldslyset lovet av Guds profet, i Sakarias 14,7, kan igjen åpne den sanne troendes øyne for hendelsene som finner sted i dag, som gjennom profetiene har bevist at vi er i endetiden. Jesus kommer.

²⁸⁹ Selve... Det er...

²⁹⁰ Han sa: “Det vil komme en tid som ikke vil bli kalt natt eller dag.” Han sa: “Men om kvelden skal det bli Lys.” Nå, vi vet, geografisk, at solen står opp i øst og går ned i vest. Nå, profeten sa: “Det vil komme en lang tidsperiode som vil være dyster, på en måte... kan ikke kalles dag eller natt; det er på en måte en mørk, dyster dag.”

²⁹¹ Nå, hvor stod Sønnen opp? Hva... Det er S-ø-n-n-en vi snakker om nå. At den naturlige s-ø-n-n står opp i øst og går

ned i vest. Akkurat den samme Gud, nøyaktig den samme. . . *Sol*, mener jeg. Og Guds S-ø-n-n stod først opp i østen, for østens folk.

²⁹² Og nå etter at Han dro, hva gjorde de? Tre hundre år senere, startet de sin første organisasjon, Den romersk-katolske kirke. Gjennom den mørke middelalder gikk de, og ut kom de. Hva gjorde de? Den samme tingen. Det har vært en dag med. . . Den har verken blitt kalt dag eller natt. De hadde nok ordener, og de trodde at Han var Guds Sønn, og de vandret i det lyset de hadde, de laget sine kirker, de bygget sykehus og skoler og så videre, og presteseminarer, sendte barna sine på skolen.

²⁹³ Men profeten sa: “Det skal bli Lys igjen omtrent på kveldstiden. Sønnen vil komme fram igjen, det skal bli Lys.” Det vil si? Den samme Sønnen (S-ø-n-n) som ble åpenbart i kjød ved morgentid, der tilbake, vil bli åpenbart igjen ved kveldstid.

²⁹⁴ Sammenlign nå med Lukas 17,30: “Og på den dagen, slik det var i Sodomias dager, verdens nedgang, på den tiden da Menneskesønnen blir åpenbart.”

Det skal bli Lys omtrent ved kveldstid,
Veien til Herligheten skal du sannelig finne.

²⁹⁵ Åh, du! Folk, hvor er vi hen?

Nasjoner faller fra hverandre, Israel våkner
opp,

Tegnene som profetene forutsa;
Hedningenes dager er talte, harvene er viklet
inn; (Se henne skli ut i havet!)

Vend tilbake, O atspredte, til deres egne.

Forløsningens dag er nær,
Menns hjerter svikter av frykt:

Bli fylt med Ånden, ha deres lamper trimmet
og klare,

Se opp! Deres forløsning er nær. (Gjør just det.)

²⁹⁶ Broder, søster, det er en skremmende tid. Se på tingene som har blitt profetert, se at tingene skjer. Se på all profeti som blir oppfylt, da ser vi hva alt dette handler om. Det er ikke en haug. . . et snev av fanatisme. Det er Gud som stadfester Sine Ord så nøyaktig, nøyaktig. Klippen har blitt slått, venner, løp til Den så fort dere kan. Profeti stadfester tiden vi lever i.

²⁹⁷ La oss bøye hodene våre. [En broder taler i andre tunger. En søster gir en tydning. En broder på plattformen sier: “Kan vi holde oss i ro bare et øyeblikk? Gud har talt til oss gjennom broder Branham, og salvelsen er over broder Branham, og han er ikke ferdig. Og. . .” Tomt spor på lydbåndet—Red.]

²⁹⁸ Kjære Gud! Innser dere hvilken tid vi lever i, venner? Ville dere våge å motsi Gud? Ville dere si at “Han ikke har rett”, når Han har bevist Det? Han er Sin Egen tolk. Ønsker dere å tjene Ham?

Med hodene deres bøyd nå, og hjertene deres bøyd, broder, søster.

²⁹⁹ Dette kan være siste gang vi møtes. Vi vil kanskje aldri. . . Hvis jeg skulle komme tilbake ett år fra i dag, hvis jeg lever, vil det være mange som er her nå som ikke vil være her da. Og jeg vil måtte møte dere ved Domstolen og svare for alt som jeg sa i kveld.

³⁰⁰ Foran Gud, mens du er ved dine fulle fem, vil du nå bare gjøre dette for Gud? Hvis du vet at du er. . . Bare se på deg selv i Guds speil (Bibelen), uansett hvem du er, og si: "Jeg vet at jeg er langt unna å være en Guds datter, se på måten jeg er på. Jeg er langt unna å være en Guds sønn, se på måten jeg er på. Men, Gud, jeg ønsker ikke å være her, jeg—jeg ønsker å kjempe meg til det stedet." Jeg vil at du skal løfte hånden din til Gud, uansett hvem du er, hvem du enn er over hele denne bygningen.: "Ja, jeg ønsker å være en Guds sønn. Jeg ønsker å være en Guds datter. Jeg ønsker å oppfylle alt som min Herre har befalt." Nå, dere. . . Gud velsigne dere. Jeg antar nitti prosent av forsamlingen.

³⁰¹ Se nå her, min venn. Hva om du hadde levd i de dager da du hørte Johannes forkynne? Hva om du hadde levd i de dager da Jesus var her? Hvem sin side ville du ha tatt? Hvis du hadde levd i Jesu. . . Husk, hvis Han. . . Om du hadde levd der tilbake, ville det ha vært akkurat som det er nå. Den samme Jesus som gjør Seg Selv kjent ved Sitt Ord, ser dere, og Det er veldig upopulært.

³⁰² Men la meg si dere, jeg forsøker ikke å fortelle folk at de skal forlate menigheten eller. . . Ah, jeg vil at dere skal gå på møter: "La oss ikke svikte det å komme sammen." Men det jeg prøver å si at dere skal gjøre er å presse dere inn i Guds Rike. Få disse tingene, verden, menigheten. . .

³⁰³ Pinsevenner, dere folk er i ferd med å bli for verdslige. Dere skikker dere for mye etter verden. Det er bare enkelt, dere fortsetter å se på TV og alle disse tingene, og måten de holder på, og alt *dette*, og før du vet ord av det. . . Presteseminarene, skolene begynner å gå på kompromiss her og der, og *dette, det* og det *andre*, og før du vet ord av det. . . Det må komme på den måten. Pinsebevegelsen, den har vært min sterkeste støtte, jeg kan ikke si noe imot den. Men det er hva jeg roper ut: "Mine brødre, kom dere ut!" Roper. . . Dere har ikke de møtene dere pleide å ha. Menneskene er ikke som de pleide å være. Men Jesus Kristus er den samme, la oss flytte inn i Ham.

³⁰⁴ Nå, med hendene deres løftet, husk, det var en Klippe som var slått i ødemarken, og den Kilden er fremdeles åpen i kveld. Klippen deres har blitt slått, Kristus, Han er denne Klippen som ble slått.

³⁰⁵ Og i kveld, så langt jeg vet, kan menigheten være. . . Tiden for utkallelse kan allerede være over, jeg vet ikke, jeg kan

ikke si det. Husk, menneskene fortsatte bare med å ha møtene, akkurat på samme måte, etter Jesu korsfestelse. Og . . . og alt folket, de—de vil komme, de . . . Se! De—de vil bare fortsette med å forkynne og si at de “blir frelst” og alt mulig, akkurat som om . . . “Verden fortsetter videre slik den er”, sier de. Men det vil være for sent da.

³⁰⁶ Mens du har en sjanse, min broder; mens du har en sjanse, min søster; kom inn i Guds Rike. Du trenger ikke å komme inn under noe annet enn kun en enkel tro til å tro Hans Ord. Han er det Ordet! “Herre Jesus, jeg vet at jeg ser på meg selv nå i speilet av Guds Ord; åh, så utilstrekkelig jeg er. Men, kjære Gud, her i kveld, på denne mandag kveld, her i San Bernadino, California, i dette auditoriet her, dette er—dette er alt jeg har, Herre, men jeg vil gi det til Deg. Vil Du ta meg som jeg er, Herre? Vil Du la meg komme til korset just nå? Jeg ser til og med budbærerne. Jeg ser tiden, jeg ser utkallelsen fra Sodoma. Jeg ser tegnene. Jeg ser Abrahams gruppe som mottar Lyset. Jeg ser manifestasjonen, Jesus som blir manifestert igjen like iblant oss slik det var. Jeg ser alle tingene som Du lovet. Jeg ser etterlignerne. Jeg ser at Du sa at: “Slik det var i Moses dager, slik denne Jambres og Jannes ville komme tilbake for å etterligne, og fremdeles forbli i den samme søppelhaugen som de var i.”

³⁰⁷ Ser dere, de kunne ikke følge Moses gjennom det Ordet og ta de barna ut derfra og ut i ødemarken, fordi de hadde sine forbindelser i Egypt. De kunne ikke gjøre det, selv om de gjorde de samme gjerningene som han gjorde. Men deres dårskap ble åpenbart. Og Bibelen sier, det er SÅ SIER HERREN: “Det vil skje igjen i de siste dager.”

³⁰⁸ Og du ser det med dine egne øyne, hvis du er åndelig. Jeg er . . . Jeg kan ikke forklare Det. Det er ikke nødvendig at jeg forklarer Det. “Mine får hører Min Røst.” La oss gå til Ham nå, mens vi har en sjanse. Vil dere?

³⁰⁹ Hvis du har behov for dåpen i Den Hellige Ånd, hvis du har behov for en gjeninnvielse, et nytt liv; din pastor vil ikke forakte deg, han vil elske deg for det. Bare gi deg selv fullstendig til Gud i kveld, mens vi er her. La . . . Ja, jeg vet at det har vært hardt, skarp, underlig, jeg gjør det ikke for å være slem, jeg gjør det for å være ærlig. Jeg gjør det fordi jeg elsker dere, jeg elsker Gud, og jeg gjør det for å hjelpe dere. Og sannelig, venn, jeg—jeg—jeg tror . . . Og av hele mitt hjerte, med hele min tro, tror jeg at mitt Budskap kommer fra Gud. Det har—Det har bevist det for dere, gjennom årene.

³¹⁰ Hør nå, overgi i kveld alt du har, alt du har behov av. Jeg tror, med et sant, overgitt hjerte, om du vil bare reise deg og løfte opp hendene dine til Gud, og si: “Kjære Gud, her er jeg. Ta meg, Herre. Jeg vil ikke lenger prøve å bruke mitt eget sinn og min

egen tolkning. Ditt Ord sier at jeg må være 'hellig, jeg må bli født på ny, jeg må bli fylt med Ånden, og så vil Ånden lede meg inn i hele Sannheten.' Kjære Gud, her er jeg, led meg." Vil du gjøre det på den måten? Hvis du vil gjøre det på den måten, løft hånden din, si: "Jeg er villig til å gjøre det, jeg er villig."

³¹¹ La oss da alle sammen reise oss.

Akkurat slik jeg er, uten noen annen grunn,
Enn at Ditt Blod ble utgytt for meg,
Og at Du ber meg komme til Deg,
O Guds Lam, (Guds eneste Dør)...kom!
Jeg...

Nå, få all din gjerning, alt annet, din tretthet, alt...Hva om du var døende nå?

Akkurat slik jeg er, vil Du motta,
Vil ønske velkommen, tilgi, rens, motta;
Fordi jeg...

Vil du løfte hånden din opp, på dette verset nå?

Jeg lover, jeg vil tro,
O Guds Lam, jeg kommer! Jeg kommer!

³¹² Nå mens organisten fortsetter—fortsetter å spille, la hver og en av oss...

³¹³ Unge tenåringer, vil dere bli slik som dette her ute på gaten, denne gjengen med gangstere?

³¹⁴ Søster, vil du gå med kort hår, når det er ditt nasireerløfte til Gud å ha langt hår? "Det er en skam for henne å klippe sitt hår." Vil du gå med disse små skjørtene og ting som de har på seg i dag, denne—denne umoralske kjolen, der kroppen din vises gjennom den, der ute på gaten? Visste du at enhver mann som ser på deg begår ekteskapsbrudd med deg i sitt hjerte? Og du presenterer deg selv som det. Vet dere, kvinner, dere som går med sminke, at det bare er én kvinne i Bibelen som noen gang brukte sminke? Og Gud matet henne til hundene. En Jesabel, et navn som har blitt hatet siden hennes tid, på grunn av hennes måte å være på. Vet dere at det var Elias profeten som forbannet det og irtettesatte henne på den måten? Vet dere at det var Herodias som Johannes døperen gikk etter? Gjør dere... Dere ønsker ikke å være den Hollywood-tingen av verden. "Hvis dere elsker verden eller tingene i verden, er ikke Guds kjærlighet i dere."

³¹⁵ Broder, forkynnervenn, ingen ting...Vær så snill å forstå meg, jeg er din broder. Ønsker du å assosiere deg, og dere kirkemedlemmer i en eller annen menighet (metodist, baptist eller hva enn dere har vært), ønsker du å holde deg til den denominasjonen fordi din mor eller din bestemor holdt seg til den? Hun kom ut av noe for å komme inn i den, det var Lyset for den tiden; det, som på Noahs tid. Dette er en annen tid.

316 Du sier: “Vel, jeg hadde . . .”

317 Dette er ikke Pinsefestens dag. Pinsetidsalderen er over. Pinsen er borte, dette er høsttiden. Skjønner? Og høsttiden, kornet; vannet har blitt tømt ut, kornet er i ferd med å bli modent. Kom inn i kornet, min kjære broder. Hør meg, tro meg, om du tror at jeg er en Guds tjener, la hver og en, på vår egen måte, bøye vårt hode i ydmykhet og ofre den bønningen som vi—som vi vet at vi burde ofre: “Gud, ta meg som jeg er.”

318 Og broder, søster, jeg legger meg selv på alteret i kveld, også. Gud, form meg og gjør meg annerledes. Gjør noe, Gud, dann meg i Ditt bilde.

319 Tror dere at det er lett å stå her og irettesette folket på den måten? Det er en vanskelig ting å gjøre. Men nåde meg om jeg ikke gjør det.

320 Kjære Gud, som denne forsamlingen bøyer sine hoder og hjerter, i disse alvorlige avsluttende øyeblikkene av denne Bibel-forelesningen; når vi ser stadfestelsen av Den Hellige Ånd som rystet denne nasjonen frem og tilbake, og frem og tilbake, store vekkelsener og indikasjoner, i det man visste at noe må etterfølge det. Og så å se disse syv Englene komme ned der på toppen av det fjellet borte i Arizona, når til og med ukebladene over hele nasjonen har omtalt Det. Å se Jesus Selv der på himmelen, som ser ned og sier at: “I Åpenbaringen 10,7, i den syvende engels Budskap vil disse seglene bli åpnet, Guds mysterier vil bli gjort kjent.” At reformatorene ikke levde lenger nok til—til å frembringe det. Og her, disse syv seglene som forseglet hele tingen skal bli åpnet i denne tid. Å se alle disse store tegnene og underne som har blitt gjort, stadfestet, forutsagt før det skjedde, og ikke én gang har Du noen gang sviktet oss, men latt det skje akkurat slik det ble sagt.

321 Kjære Gud, vi innser at Jesus Kristus er i vår midte. Vi vet at Han er her. Han er her i kveld, den usynlige Gud er her med oss, og kan bekrefte hvert løfte som Han gav i Sitt Ord. Hvordan Du har stått og bevist for dem, med ryggene vendt, i den første begynnelsen før etterlignerne i det hele tatt hadde entret ringen, Herre, eller steget inn i rasen, for å si det slik. Du viste og beviste, profeterte og fortalte nøyaktig måten det ville skje på, og vi ser at det har skjedd på den måten. Og Far, Gud, vi vet at det ikke kan være et menneske, det må være Gud. Så vi vet at det er Du som er her i kveld. Tilgi oss våre synder.

322 Kjære Gud, Du har helbredet våre sykdommer, til—tilgi nå våre synder, Herre, for at vi ikke har vært den slags kristne som vi burde ha vært, ikke . . . Bekjenner oss å være en full-Evangelisk mann eller kvinne, og her finner vi oss selv slentrende avgårde som en denominell kylling. Hjelp oss, kjære Gud, ta oss og ryst oss med din Hellige Ånd. Og hvis det er noe i oss som ikke er som Deg, ta det ut av oss, Herre. Og plant

våre føtter på Guds Hellige Ord, og la Den Hellige Ånd brenne inn i vårt hjerte og ta all vantroens slagg og sløvheten i denne tid; åh, stå opp og rist det av deg. Gi det, Gud. Rens oss! Form oss! Dann oss! Gud, gi det.

³²³ Hvis det er noen her inne i kveld, Herre, som bærer det kornet i sitt hjerte, dette genet fra Gud som er bestemt til Liv fra verdens grunnleggelse av; Jeg vet, Herre, at de må høre i denne tid. Så, jeg ber, Gud, at Du vil fylle deres sjel og lyse dem opp med dåpen i Den Hellige Ånd, og sende dem i vei og la dem på ny fryde seg og være glade.

³²⁴ Herre Gud, de . . . Jeg gir dem til Deg. Jeg vet ikke hvem de er, Du gjør. Jeg er bare ansvarlig for å forkynne Ditt Ord, Herre, som Du åpenbarer Det. Du er ansvarlig for resten av det; hvor Frøet faller. Jeg bare kaster Den. Herre Gud, jeg ber om at Den falt i god, næringsrik jord i kveld. At mange vil se Det, Herre, og stå opp som skinnende kristne i disse siste tider, at den veldige tingen som vi ser frem til skal komme, vil komme snart. Gi det, Herre. Og Du vil ta Din Menighet, Din Brud, og ta Henne hjem. Vi ser at Det alt sammen er satt i stand. Kom, Herre Jesus. Vi overgir det alt til Deg, i Jesu Kristi Navn, for resultatene. Amen.

Jeg elsker Ham, jeg elsker Ham
Fordi Han først elsket meg
Og kjøpte min frelse
På Golgatas . . .

³²⁵ Elsker dere Ham? Vel, da må dere elske hverandre. Ta hverandre i hånden når dere synger det igjen:

Jeg elsker Ham, jeg elsker Ham
Fordi Han først elsket meg
Og kjøpte min frelse
På . . .

³²⁶ Nå, la oss gi *Ham* pris. Hvor mange kan denne sangen:

Jeg vil prise Ham, jeg vil prise Ham
Prise Lammet som for syndere ble drept;
Gi Ham ære, alle dere mennesker,
For Hans Blod har vasket bort hver flekk.

³²⁷ La oss synge den nå:

Jeg vil prise Ham, jeg vil prise Ham
Prise Lammet som for syndere ble drept;
Gi Ham ære, alle dere mennesker,
For Hans Blod har vasket bort hver flekk.

³²⁸ Føler dere dere ikke helt skrubbet rene? Løft hendene deres og si: "Åh, det får meg til å føle meg bra." Broder, jeg elsker de gammeldagse sangene. Gjør ikke dere? De går ned i hjertet.

Jeg vil prise Ham, jeg vil prise Ham
Prise Lammet som for syndere ble drept;
Gi Ham ære, alle dere mennesker,
For Hans Blod har vasket bort hver flekk.

329 La oss bare løfte hendene våre nå og prise Gud, hver og en av oss, på vår egen måte:

330 Herre Jesus, vi takker Deg. Vi priser Deg, Herre. Vi gir Deg pris for et utkalt folk, ut av Babylon. Vi takker Deg for Blodet fra Din Sønn, Jesus Kristus. Vi takker Deg fordi Han gjør oss rene i dette øyeblikk. Vi til- . . . Vi ber om tilgivelse for våre feiltrinn, vår dumskap, Herre, vår snubling i mørket. O Gud, må vi reise oss og skinne, og vandre i Kveldslyset, og være frukten fra det Treet som vokser frem ved Kveldslysene. Gi det, kjære Gud. Vi overgir oss til Deg, i Jesu Kristi Navn.

331 Nå med hodene deres bøyd, gir jeg dere pastorene som støtter møtet.

MODERNE HENDELSER BLIR KLARGJORT VED PROFETI NOR65-1206

(Modern Events Are Made Clear By Prophecy)

Dette budskapet av broder William Marrion Branham som opprinnelig ble talt på engelsk mandag kveld, den 6 desember 1965, for Full Gospel Business Men's Fellowship International banquet ved Orange Show Auditorium i San Bernardino, California, U.S.A., er tatt fra et lydbånd opptak og trykt uredigert på engelsk. Denne oversettelsen på norsk er trykket og gitt ut av Voice Of God Recordings.

NORWEGIAN

©2015 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS

PL 1, 02761 ESPOO, FINLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS

P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.

www.branham.org

Informasjon om opphavsrett

Alle rettigheter forbeholdes. Denne boken kan skrives ut på en privat skriver for personlig bruk eller deles ut gratis, som et verktøy for å spre Evangeliet om Jesus Kristus. Denne boken kan ikke bli solgt, reproduisert i stor skala, publisert på en nettside, lagret i et mottakersystem, oversatt til andre språk eller bli brukt for å samle inn penger uten uttrykkelig, skriftlig tillatelse fra Voice Of God Recordings®.

For mer informasjon eller vedrørende annet tilgjengelig materiale, vennligst kontakt:

VOICE OF GOD RECORDINGS
PL 1, 02761 ESPOO, FINLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org